

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล
ครั้งที่ ๕๐๗ (๔/๒๕๕๙)

๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.นิธิ รัชกุลเมือง ชั้น ๕ สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์ นพ.วิจารณ์ พานิช	นายกสภามหาวิทยาลัย	ประธาน
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.เจตนา นาควัชระ	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๔. ดร.โชค บูลกุล	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ประเวศ วะสี	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. นายมีชัย วีระไวทยะ	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. คุณหญิงลักษณาจันทร เลาห์พันธุ์	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. ดร.สมศักดิ์ สีสวัสดิ์ตระกูล	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรมบูรณ์	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๓. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.อุดม คชินทร อธิการบดี	กรรมการสภาฯ โดยตำแหน่ง	กรรมการ
๑๔. ศาสตราจารย์คลินิกพิเศษ นพ.เสรี ตู้จินดา นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดลฯ	กรรมการสภาฯ โดยตำแหน่ง	กรรมการ
๑๕. รองศาสตราจารย์ พญ.วรรณภา ศรีโรจนกุล ประธานสภาคณาจารย์	กรรมการสภาฯ โดยตำแหน่ง	กรรมการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ ดร. ภกญ.จุฑามณี สุทธิสีสังข์ คณบดีคณะเภสัชศาสตร์	กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ	กรรมการ
๑๗. ศาสตราจารย์ ดร. นพ.ประสิทธิ์ วัฒนาภา คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ	กรรมการ
๑๘. ศาสตราจารย์คลินิก ทพ.พาสน์ศิริ นิสาลักษณ์ คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์	กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ	กรรมการ
๑๙. ศาสตราจารย์ ดร. พญ.พัชรีย์ เลิศฤทธิ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ	กรรมการ
๒๐. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์	กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ	กรรมการ
๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา คณะสาธารณสุขศาสตร์	กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ	กรรมการ
๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร. ภก.ปราโมทย์ ตระกูลเพ็ชรกิจ คณะเภสัชศาสตร์	กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ	กรรมการ
๒๓. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.พรชัย มูลพฤษดิ์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี	กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ	กรรมการ
๒๔. รองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล	กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ	กรรมการ
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกราช เกตวัลท์ สถาบันโภชนาการ	กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ	กรรมการ
๒๖. ดร.สถาพร สาธูการ หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล	กรรมการสภาฯ จากผู้ปฏิบัติงานฯ	กรรมการ

๒๗. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.โชคชัย เมธีไตรรัตน์
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย	เลขานุการ
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณสรณ์ สายขุน
ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ลาประชุม)

๑. ดร.กิตติพงษ์ กิตยารักษ์	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๒. ดร.ปราโมทย์ ไม้กลัด	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๓. ดร.ไพรินทร์ ชูโชติถาวร	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๔. นายมนูญ สรรค์คุณากร	กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ	รองอธิการบดี และรก.แทนผอ.สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้
๒. รองศาสตราจารย์ นพ.ประดิษฐ์ สมประกิจ	รองอธิการบดีฝ่ายการคลังและสารสนเทศ และ
รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน
๓. รองศาสตราจารย์ นพ.ธัญ สุภัทรพันธุ์	รองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล
๔. รองศาสตราจารย์ นพ.ปรีชา สุนทรานันท์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์
๕. รองศาสตราจารย์ ดร. ภก.สมภาพ ประธานธูรกิจ	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.กิติกร จามรดุสิต	รองอธิการบดีฝ่ายสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน
๗. รองศาสตราจารย์ นพ.สุวัฒน์ เบญจพลพิทักษ์	รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา
๘. นายแพทย์หรรษา แท้ศิริ	รองอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ
๙. นายแพทย์เกษตร อมันตกุล	รองอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดตั้งวิทยาเขตนครสวรรค์
๑๐. นางรัตนา เพ็ชรอุไร	ผู้อำนวยการกองบริหารงานวิจัย
๑๑. นางโสภภาพรรณ สุริยะมณี	กองบริหารงานทั่วไป

ผู้นำเสนอ/ชี้แจงหลักสูตร

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.รศรินทร์ เกรย์	ผอ.สถาบันวิจัยประชากรและสังคม (วาระที่ ๓.๔)
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพรรณ ศฤงคารินทร์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระที่ ๔.๗)
๓. อาจารย์ ดร.จิรพรรณ เลียงโรคาพาธ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระที่ ๔.๗)
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศเดช วานิชชินชัย	คณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระที่ ๔.๗)
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมินท์ กิระวานิช	คณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระที่ ๔.๘)
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วเรศรา วีระวัฒน์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระที่ ๔.๘)
๗. อาจารย์ ดร.ศิริตล ศิริธรร	คณะวิศวกรรมศาสตร์ (วาระที่ ๔.๘)

ฝ่ายเลขานุการที่ประชุม

๑. นางสาวยุรี แยมศรี	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๒. นายศุภโชค อินทจักร์	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๓. นางสาวสุทิสศรี สายรวมญาติ	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๔. นางสาวอรรวรรณ ท่อหอม	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๕. นายสถิตย์ กองตรี	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๖. นางสาวอัญชลิ อัครเขนทร์	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๗. นางสาวดวงดาว ตูจันทา	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๘. นางสาวเทียนทิพย์ เคียรเมฆัน	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
๙. นางสาวสุกัญญา ปุญญกันต์	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช นายกสภามหาวิทยาลัย ประธานที่ประชุม กล่าวเปิด และดำเนินการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๗ ตามระเบียบวาระ ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ จำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้เข้าประชุม

ประธาน แจ้งว่า การประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๗ วันพุธ ที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ นี้ มีกรรมการสภามหาวิทยาลัย มาร่วมประชุม จำนวน ๒๖ ท่าน และขอลาประชุม จำนวน ๔ ท่าน

มติที่ประชุม รับทราบ

๑.๒ กล่าวแสดงความขอบคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ประธาน แจ้งว่า กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ และกรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ในวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งกรรมการสภาฯ จากตำแหน่งนายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดล ที่จะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งจะเข้าประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งสุดท้ายในครั้งนี้ โดยในการประชุมสภามหาวิทยาลัยในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ จะเป็นกรรมการชุดใหม่ ทั้งนี้ ได้กล่าวแสดงความขอบคุณแทนสภามหาวิทยาลัยที่ทุกท่านได้มาร่วมทำหน้าที่กำกับดูแลในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยมหิดลเกิดความเจริญก้าวหน้า

ศาสตราจารย์คลินิกพิเศษ นพ.เสรี ตูจินดา นายกสมาคมศิษย์เก่าฯ กล่าวเพิ่มเติมว่า ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ พล.ต.อ. นพ.จงเจตน์ อวรณ์เจนพงษ์ นายกสมาคมศิษย์เก่าฯ ท่านใหม่ ซึ่งเป็นแพทย์ใหญ่ของกรมตำรวจ และผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งสุดท้ายก่อนที่จะเกษียณอายุราชการ จะมาเข้าร่วมประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรก

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องเสนอเพื่อรับรอง

๒.๑ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๖

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย แจ้งว่า สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ได้จัดทำรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๖ ซึ่งประชุมเมื่อวันพุธ ที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เสร็จเรียบร้อยแล้ว มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๑ หน้า จึงเสนอที่ประชุมพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๖ วันพุธ ที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยไม่มีการแก้ไข

๒.๒ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๖ “วาระลับ”

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย แจ้งว่า ในวาระ ๒.๒ นี้ จะเป็นการรับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕๐๖ เมื่อวันพุธ ที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็น “วาระลับ” ที่ได้ส่งให้กรรมการสภาฯ ทุกท่านได้พิจารณาในซองเอกสารลับแล้ว จำนวน ๓ วาระ คือ

๒.๒.๑ ขออนุมัติแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และตำแหน่งศาสตราจารย์ (วาระ ๖.๑)

๒.๒.๒ ทบทวนการพิจารณาตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ครั้งที่ ๑) (วาระ ๖.๒)

๒.๒.๓ รายงานผลการดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัย กรณีเรื่องร้องเรียนการบริหารงานในวิทยาลัยนานาชาติ (วาระ ๕.๓)

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเชิงนโยบาย

๓.๑ รายงานจากอธิการบดี (Presidential Report) ครั้งที่ ๒

อธิการบดี นำเสนอความมุ่งหวังและนโยบายในอีก ๕-๑๐ ปีข้างหน้า สืบเนื่องจากการสัมมนาสภามหาวิทยาลัยเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา ใน ๕ ประเด็น คือ

๑. ลดขนาดมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและยั่งยืน
๒. ผลักดันมหาวิทยาลัย มหิดลสู่มหาวิทยาลัยระดับโลก
๓. เพิ่มความร่วมมือกับภาคสังคม เอกชนและอุตสาหกรรม
๔. สร้างมาตรฐานด้านการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
๕. พัฒนามหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรีให้เป็นมหาวิทยาลัย เพื่อความเป็นเลิศ โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้

๑. ลดขนาดมหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและยั่งยืน :

มหาวิทยาลัยจะต้องลดขนาดให้พอเหมาะเพื่อจะสามารถดำเนินการมุ่งสู่ความเป็นเลิศและยั่งยืนได้ ดังนี้

๑.๑ Freeze /ลดจำนวนนักศึกษาปริญญาตรี โดยจะเพิ่มจำนวนนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้น เจกเช่นมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วโลก ที่เพิ่มนักศึกษาปริญญาโทและเอก เป็น ๒-๓ เท่า ในช่วง ๔๐-๕๐ ปีที่ผ่านมา การที่เน้นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานี้ เพื่อจะมาเสริมเรื่องงานวิจัย และการเรียนการสอน โดยมุ่งในเรื่องนวัตกรรมต่าง ๆ

๑.๒ เพิ่มการให้ทุนในหลักสูตรปริญญาโท-เอก เพื่อเพิ่มจำนวนคนดี คนเก่งเข้ามาเรียน และสร้างงานวิจัยให้กับมหาวิทยาลัย / ประเทศ

๑.๓ Freeze หลักสูตรที่ไม่ focus หรือไม่ตอบโจทย์ประเทศ โดยจะยุบหลักสูตรที่ไม่เคลื่อนไหว (ย้อนหลัง ๓ ปี) และ Freeze จำนวนส่วนงาน และควรรวมส่วนงานที่ไม่เข้มแข็ง หรือไม่มีศักยภาพ

๑.๔ จะมีการ Reprofitting ดูว่ามหาวิทยาลัยมหิตลเก่งด้านใด และควรที่จะ Focus ด้านใด เพื่อใช้จุดแข็งไปสู่ Creative Economy โดยเน้นเรื่อง Creativity , Technology และ Business

จากข้อมูลย้อนหลัง ๕ ปี มหาวิทยาลัยมหิตล มีจำนวนนักศึกษาเฉลี่ย ๒๘,๐๐๐ คน ซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษา ๓ ระดับ พบว่า เป็นหลักสูตรปริญญาตรี ประมาณ ๗๐% หลักสูตรระดับปริญญาโท-เอก ประมาณ ๓๐% ซึ่งอนาคต ควรจะต้องปรับเพิ่มให้เกินกว่า ๕๐% และลดสัดส่วนของหลักสูตรปริญญาตรีลง โดยมีหลักสูตรทั้งหมด ๓๓๘ หลักสูตร เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท-เอก ประมาณ ๒๕๐ หลักสูตร หลักสูตรระดับปริญญาตรีน้อยกว่า ๑๐๐ หลักสูตร ซึ่งนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีจำนวนไม่มากอย่างที่ควรจะเป็น เหล่านี้ จะทำให้ไม่สามารถนำมหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นเลิศได้ ควรจะต้องมีนักศึกษาระดับปริญญาโท-เอก มากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ

๒. การผลักดันมหาวิทยาลัยมหิตลสู่มหาวิทยาลัยระดับโลก :

๒.๑ ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีนี้ จะมีการผลักดันมหาวิทยาลัยมหิตล ให้เป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก โดยต้องติดอันดับ ๑ ใน ๑๐๐ ในการจัดอันดับ World University Ranking และยังคงเป็นอันดับ ๑ ของประเทศให้ได้

๒.๒ เน้น/สนับสนุน หลักสูตรที่เป็นสหสาขาวิชาและตอบโจทย์สังคม โดยใช้สาขาวิชาที่เป็นจุดแข็งเป็นตัวนำ และให้ส่วนงานสามารถบริหารจัดการ/สร้างสรรค์งานของตนเองได้ โดยมี academic autonomy และส่งเสริม Graduate Employability ซึ่งจะเป็น KPIs ตัวหลักที่มหาวิทยาลัยทั่วโลกได้นำมาใช้

๒.๓ มีการเสริมสร้าง English Proficiency และ Digital Skills ของนักศึกษา

๒.๔ มีการเน้น/เพิ่ม partner/networking กับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก เพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยมหิตลด้านการวิจัยและการเรียนการสอน

๒.๕ เพิ่มการลงทุนด้านวิจัยที่เป็น cluster หรือบูรณาการระหว่างส่วนงาน ให้เกิดการต่อยอดผลงาน ไปสู่ความร่วมมือกับภาคเอกชนและภาคอุตสาหกรรม

ในอนาคต มหาวิทยาลัยมหิตลจะจัดสรรงบประมาณด้านวิจัยให้มากขึ้น จากข้อมูลย้อนหลังไป ๘ ปี พบว่า งบประมาณแผ่นดินที่มหาวิทยาลัยได้รับและนำไปใช้ด้านวิจัย ประมาณ ๔% มหาวิทยาลัยนำงบประมาณเงินรายได้ มาสนับสนุนด้านวิจัย เพียง ๑.๕% เท่านั้น ซึ่งอนาคตจะต้องมีการเพิ่มงบประมาณด้านวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ให้มากขึ้น โดยจะจัดสรรให้กับด้านวิจัยก่อนที่จะจัดสรรไปตามโครงการต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ ซึ่งต้องทำความเข้าใจกับหัวหน้าส่วนงาน จากข้อมูลย้อนหลัง ๕ ปี พบว่า นอกจากงบประมาณด้านวิจัยจะมาจากงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้แล้ว ยังได้รับงบประมาณมาจากหน่วยงานของรัฐอื่นๆ เช่น สกว. วช. สวทช. เป็นต้น มหาวิทยาลัยได้งบประมาณด้านวิจัยประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕, ๑,๘๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๖ และ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ปีที่ ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา ได้ผลักดันจนได้รับถึง ๒,๒๐๐ ล้านบาท โดยได้งบประมาณมาจากภาคเอกชนมากถึง ๓๔๗ ล้านบาท สำหรับครึ่งปี ๒๕๕๙ นี้ มหาวิทยาลัยมหิตลได้รับงบประมาณมาแล้วพันกว่าล้านบาท ซึ่งเมื่อเทียบกับงบประมาณที่มหาวิทยาลัยได้รับทั้งหมด ก็ยังถือว่าเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก จึงต้องหาวิธีในการที่จะเพิ่มงบประมาณงานด้านวิจัย โดยการมีความร่วมมือกับหน่วยงานเอกชนให้มากขึ้น

๓. เพิ่มความร่วมมือกับภาคสังคม เอกชนและอุตสาหกรรมให้มากขึ้น

๓.๑ สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยทำงานร่วมกับภาคเอกชน/สังคม ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อหาแหล่งรายได้เพิ่มขึ้น เพิ่มการลงทุนในส่วนที่เป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัย เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่เป้าหมาย

๓.๒ สนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๑๐ ด้าน (2 S-Curves) เช่น โครงการประชารัฐ ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาล กับภาคอุตสาหกรรม/ภาคเอกชน และมหาวิทยาลัย ในการพัฒนาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓.๓ เน้น Work Integrated Learning ซึ่งต้องการความร่วมมือจากภาคเอกชน/ภาคอุตสาหกรรม โดยบัณฑิตจะต้องฝึกปฏิบัติงานจากสถานที่จริง ที่ผ่านมา การสอนส่วนใหญ่จะอยู่ในห้องบรรยาย เป็น การสอนให้นักศึกษาจำและเข้าใจ ไม่ได้สอนให้รู้จักการวิเคราะห์ทั้งเรื่องวิชาการ ความถูกต้องในเรื่อง จริยธรรม/คุณธรรม จึงต้องมีการปรับ mindset อาจารย์เป็นลำดับแรก บางมหาวิทยาลัยในต่างประเทศมีการโฆษณาในหน้าเว็บไซต์ว่า จะมีการเรียนนอกห้องเรียนมากกว่า ๕๐% มหาวิทยาลัยต้องพึ่งภาคเอกชน/ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น และรับคน จากภาคเอกชน/ภาคอุตสาหกรรมเข้ามาเป็นอาจารย์

๓.๔ มุ่งสู่ Entrepreneurial and Innovative University (Incubator, Start up, Spin off, SME, SE) ซึ่งเป็นพื้นฐานความสำเร็จในการที่จะพัฒนา/ยกระดับประเทศ ให้พ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (middle-income trap) จากการดูงานที่มหาวิทยาลัย MIT พบว่า เขามีนโยบายที่จะส่งเสริมนักศึกษาทุกระดับที่ชัดเจน นักศึกษามีแนวคิดจะทำเรื่องใด สามารถไปที่ Incubation Center ซึ่งทำหน้าที่ช่วยให้โครงการที่คิดนั้นสำเร็จ และ หากนำผลงานไปสร้างรายได้ มหาวิทยาลัยจะไม่ขอรับเงินนั้น แต่จะเป็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยจะได้ชื่อเสียง เท่านั้น ขณะนี้ มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีการปรับโครงสร้างของสถาบันวิวัฒนาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งมหาวิทยาลัย มหิดลใหม่ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติแล้ว เป็น Institute for Technology and Innovation Management (INNOTECH) โดยหน่วยงานนี้จะมาช่วยประสานงานระหว่างกองบริหารงานวิจัย กองทรัพยากรบุคคล กองคลัง ศูนย์บริหารสินทรัพย์ และส่วนงานต่างๆ รวมทั้งศูนย์ตรวจสอบภายใน และเป็นหน่วยงานที่จะมารองรับเกี่ยวกับเรื่อง ของ Innovation และเรื่องของ Entrepreneurship ทั้งหมด

ในเรื่อง Bioeconomy มหาวิทยาลัยมหิดลจะครอบคลุม ๕ ใน ๑๐ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ของรัฐบาล ได้แก่ ๑. อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และเชิงสุขภาพ (Affluent , Medical and Wellness Tourism) ๓. เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Bio-Chemicals) ๔. การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Bio-technology) และ ๕. อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the future) โดยมีหลักการคือ ต้องการเปลี่ยนจาก Industry ไปสู่ Technology เพื่อขับเคลื่อน ประเทศไทยด้วย Science , Technology และ ICT เพื่อให้ได้สินค้าที่เป็นนวัตกรรม ไม่ใช่ commodity แบบเดิม ๆ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมหิดลเห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาล ที่จะให้มีการกระตุ้นในเรื่องการลงทุนวิจัย พัฒนา และ นวัตกรรม เพื่อให้ได้รับการยกเว้นภาษี ๓๐%

๔. สร้างมาตรฐานด้านการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ :

อธิการบดีจะใช้เวลาประมาณ ๒ ปีครึ่งก่อนที่จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ดำเนินการ ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

๔.๑ เชื่อมโยงระบบข้อมูลของกองต่างๆ ในสำนักงานอธิการบดี ที่เป็นหน่วยสนับสนุน การทำงาน ให้มีการบูรณาการกัน และมีประสิทธิภาพ

๔.๒ ปรับระบบมาตรฐานด้านการเงิน การคลัง การงบประมาณ รวมทั้งปรับมาตรฐานด้าน HR เน้นเปลี่ยนแปลงเรื่อง management, development และการประเมินผลปฏิบัติงาน

๔.๔ สร้างบริษัท Manpower/outsource เพื่อรับผิดชอบกิจการที่ไม่ใช่ core competency เช่น การจ้างแม่บ้าน ปลูก. งานซ่อมแซมบำรุง และระบบ IT

๔.๕ ปรับระบบการสื่อสารสองทาง ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ

๔.๖ แยกการบริหารจัดการทั่วไปออกจากการบริหารเพื่อนำมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ ระดับโลก (เน้นเชิงยุทธศาสตร์) โดยจะใช้ระบบการจัดจ้างคนอื่นมาดำเนินการแทน จัดจ้างคนภายนอก หรือจ้างบริษัท ตัวแทน (outsource)

๕. การมุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตกาญจนบุรีให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อความเป็นเลิศ

จากการลี้มนาสภามหาวิทยาลัย (retreat) กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้แนวคิดในเรื่อง การพัฒนามหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตกาญจนบุรีในหลายประเด็น ฝ่ายบริหารจะได้สานต่อเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตกาญจนบุรี ให้เป็น มหาวิทยาลัยเพื่อความเป็นเลิศ ดังนี้

๕.๑ พัฒนาให้เป็น Research Based University ที่มีรูปแบบขนาดเล็ก ถึงกลาง โดยจะเน้น เฉพาะสาขาวิชาที่มีความเป็นเลิศจริงๆ

๕.๒ มีคณาจารย์และนักศึกษาที่มีความสามารถ มีระบบ Post-doctoral Training เต็มรูปแบบ Residential Campus และมี Business Model เลี้ยงตัวเองได้ไม่พึ่งงบประมาณแผ่นดิน

๕.๓ มีความร่วมมือกับภาคเอกชน/มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลกเพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นและ ขยายไปสู่ระดับประเทศและภูมิภาค เช่นโครงการทวาย เป็นต้น

สรุปมติที่ขอ

เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และให้ข้อคิดเห็น

ความเห็นและข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกต ของกรรมการ

๑. ขณะนี้การศึกษาไทย ก้าวเข้าสู่ระบบการศึกษา ๔.๐ มากขึ้น ซึ่งจะเป็นนวัตกรรมการศึกษาที่จะทำให้การศึกษาที่จบการศึกษาไปแล้ว ไม่ใช่เพียงแค่ทำงานทำ หรือทำงานเป็น เท่านั้น แต่สามารถสร้างและผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา อธิการบดีควรหาวิธีการที่จะทำให้มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นผู้นำการศึกษาระบบ ๔.๐ ซึ่งจะมีความหมายกับการศึกษาไทยระดับอุดมศึกษามากขึ้น

๒. เห็นด้วยกับแนวคิดเรื่องการลดขนาดมหาวิทยาลัย และการควมรวมส่วนงานที่มีความซ้ำซ้อนกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกกันมานานหลายปีแล้ว หากอธิการบดีจะเอาจริงในเรื่องนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจกับส่วนงานเหล่านั้น

๓. มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ในประเทศอังกฤษ มักให้ความสำคัญกับการศึกษาที่พัฒนาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอก ความต่อเนื่องนี้ ทำให้อาจารย์มองเห็นความอัจฉริยะของลูกศิษย์ และเฝ้าติดตามลูกศิษย์ที่อัจฉริยะเหล่านี้ จนถึงปริญญาเอก โดยแน่ใจว่า คนเหล่านี้ จะขึ้นเป็นนักวิชาการระดับโลกได้ ในส่วนของมหาวิทยาลัยมหิดล เป้าหมายแรกที่เปิดการเรียนการสอนที่วิทยาเขตศาลายา จะไม่มีระดับปริญญาตรี ดังนั้น การเรียนการสอนปริญญาโท/เอก จึงต้อง สัมพันธ์และมีความต่อเนื่องกับการศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อสร้างความแข็งแกร่ง

๔. ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างงานกับการศึกษานั้น มหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมัน ได้ทำมาเป็นร้อยปีแล้ว โดยก่อนที่จะเข้าเรียนมหาวิทยาลัยจะต้องมีกรฝึกงานก่อน เช่น จะเรียนด้านวิศวกรรมศาสตร์ จะต้องมีการรับรองว่าผ่านการฝึกงานในอุตสาหกรรมมาแล้ว หรือจะเข้าเรียนเกษตรศาสตร์ จะต้องมีการรับรองจากชาวนา หากมีการกำหนดว่า ก่อนที่นักศึกษาจะเข้าเรียนในแต่ละคณะจะต้องมีการฝึกงานที่เกี่ยวกับสาขาที่จะเข้าเรียนมาก่อน มหาวิทยาลัยมหิดลก็จะเป็นตัวนำในเรื่องนี้ และจะได้นักศึกษาที่เป็นเลิศ และมีความพร้อมที่จะเข้ากับคนได้ในหลายระดับ ส่วนในด้านอาจารย์นั้น มหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมัน ส่วนใหญ่จะไม่รับอาจารย์ทางด้านวิศวะที่จบปริญญาเอกทันที โดยอาจารย์ จะต้องไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมก่อน ๕ ปี และบางมหาวิทยาลัยที่เรียกว่า University of Applied Sciences จะรับศาสตราจารย์ โดยไม่ได้ดูจากผลงานทางวิชาการ แต่จะวัดจากประสบการณ์การทำงานจริง ซึ่งบางคนเคยเป็น CEO มาแล้ว แต่พออายุประมาณ ๕๐ ปี ก็สมัครมาเป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย โดยใช้ประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมาประกอบเป็นความเชี่ยวชาญ เพื่อใช้ชีวิตบั้นปลายในการทำงานด้านวิชาการ

๕. มหาตมะ คานธี กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่เรียนรู้จากตำรา ก็จะได้ความรู้ แต่ถ้าเรียนรู้จากประสบการณ์ ก็จะได้ปัญญา” ถือเป็นโจทย์การศึกษาไทยที่มีมากกว่า ๑๐๐ ปีแล้ว ที่เน้นการเรียนรู้จากการทำ ดังสุภาษิตไทยที่ว่า “สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็น ไม่เท่ามือคลำ สิบมือคลำ ไม่เท่าลงมือทำเอง” ขณะนี้ ภาคธุรกิจวิพากษ์วิจารณ์ว่าบัณฑิตที่จบมหาวิทยาลัยทำงานไม่เป็น ไม่อดทน และไม่มี ความรับผิดชอบ หากจัดให้การศึกษาร่วมกันได้ระหว่างการฝึกให้ทำงานเป็น กับการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย จะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์มากในการพัฒนาบุคลิกภาพของคนที่ทำงานจะทำให้เกิดมีรายได้ หากมีความอดทนหาความรู้เพิ่มเติม จะทำให้การทำงานดีขึ้น และมีรายได้มากขึ้น เป็นการช่วยพัฒนาพฤติกรรมของคน จึงเห็นว่าอธิการบดีควรกระจายความรับผิดชอบให้ส่วนงานและภาควิชา ทำให้มากที่สุด หากมีการจัดงานสำคัญให้ดี โดยให้สภามหาวิทยาลัยทำงานด้านนโยบาย ส่วนการปฏิบัติควรจะไปอยู่ที่ส่วนงาน/ภาควิชา และให้มหาวิทยาลัยทำงานด้านยุทธศาสตร์

๖. เห็นด้วยที่จะเพิ่มการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก แต่ไม่เห็นด้วยที่จะลดระดับปริญญาตรี เพราะนักศึกษาระดับปริญญาตรีพร้อมที่พัฒนา และพร้อมจะเติบโตเต็มที่ จึงไม่ควรจะลด แต่คงจำนวนการศึกษาระดับปริญญาตรีไว้ จะทำให้คนเสียโอกาสในการเป็นเด็กเก่ง หรือเติบโตเต็มตามศักยภาพ

๗. ประเด็นที่อธิการบดีเสนอ จะเป็น ๒ ลักษณะคือ การปฏิรูปการดำเนินงานในมหาวิทยาลัย และการปฏิรูปเพื่อตอบโจทย์ของรัฐบาล โดยในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ควรจะเป็นเรื่องของการเรียนรู้ ดังนั้น การศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่ว่าจะลดหรือคงไว้ จะต้องปรับวิธีการในการที่จะให้เกิดความตระหนักรู้ว่าการเข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เป็นการเรียนรู้ การมีปริญญาตรีอยู่เพื่อค้นหาคนที่มีความรู้ เพื่อให้อาจารย์ที่จบปริญญาตรีสามารถแสดงออกโดยบัณฑิตที่ผลิตออกไปต้องเชื่อมโยงกับโจทย์ของประเทศ ที่ตรงกับความต้องการ ควรต้องปฏิรูปความคิดของคณาจารย์ ผู้เรียน ผู้ที่ให้ความรู้และให้โอกาสกับบัณฑิตในการแสดงความคิดเห็นว่า เขาจะต้องเข้ามาร่วมทำงานด้วยกัน ควรต้องมีการจัดกลุ่ม จัดคุณภาพ และเลือกรูปแบบ เพื่อจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดลให้มีรูปแบบที่เหมาะสมต่อไป

๘. สิ่งหนึ่งที่ได้จากการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ คือการที่เขารับฟังนักศึกษาอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นวิธีการสำหรับใช้ต่อไปในชีวิตของการทำงาน ทำให้สามารถยืดหยุ่นได้ในช่วงการธุรกิจโดยที่ไม่เป็นหนี้สิน ด้วยความเชื่อที่ว่า การลงมือปฏิบัติคือปัญญา และได้ยึดถือปฏิบัติตลอดมาจนกลายเป็นความร่วมมือ

๙. หากมีแนวคิดที่จะ Downsizing มหาวิทยาลัย เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและความยั่งยืน หลักสำคัญคือจะต้องเลือกเรื่องที่ต้องการจะเน้น ระหว่างการจะปรับลดการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้เหลือ ๘๐% ของนักศึกษาทั้งหมด กับเป้าที่ต้องการจะเป็นมหาวิทยาลัย ๑ ใน ๑๐๐ ของการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลก ซึ่งอาจจะทำได้พร้อมกัน เชื่อว่าอธิการบดีจะต้องเลือกการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก ทั้งนี้เห็นด้วยกับนโยบายที่นำเสนอ หากต้องการลดปริมาณการศึกษาระดับปริญญาตรี ก็ต้องเพิ่มเรื่องคุณภาพ ให้เป็นที่เลื่องลือ

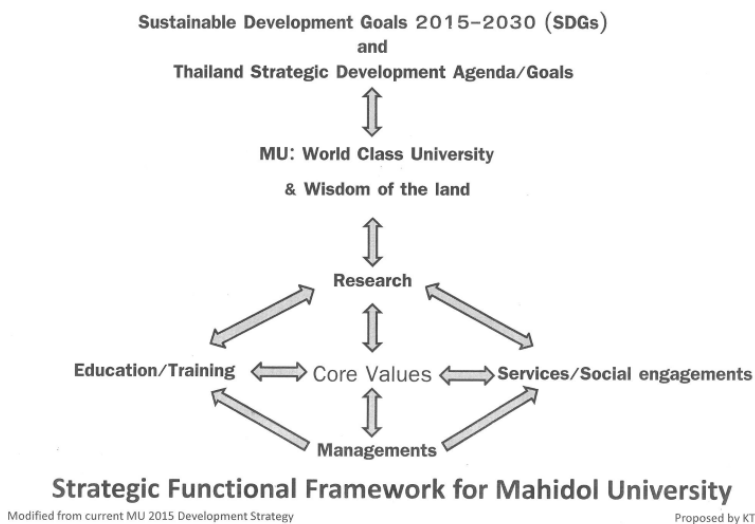
ประธาน กล่าวว่า ในวาระ ๓.๒ เรื่องรายงานคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมติดลสู่ความเป็นเลิศ จะเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับนโยบายที่อธิการบดีนำเสนอ ซึ่งกรรมการสามารถแสดงความเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่ต่อเนื่องกันได้

มติที่ประชุม **รับทราบ**

๓.๒ **รายงานคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมติดลสู่ความเป็นเลิศ**
เลขานุการสภามหาวิทยาลัย **กล่าวว่า** สืบเนื่องจากการที่มีการสัมมนาสภามหาวิทยาลัย

มติดล (retreat) เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา โดยสภามหาวิทยาลัยได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมติดลสู่ความเป็นเลิศ มีศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ เป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาวิเคราะห์ และนำผลสรุปจากการสัมมนาเสนอแนวทางในการดำเนินการต่อ นั้น คณะกรรมการชุดดังกล่าว ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม โดยแนวทางการจัดการประชุมในวันดังกล่าว ได้แบ่งกลุ่มการประชุมออกเป็น ๓ กลุ่ม และให้ฝ่ายเลขานุการไปสรุปผลการสัมมนาสภา ย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นประเด็นต่างๆ ว่าเรื่องใดที่ได้มีการดำเนินการไปแล้ว เรื่องใดที่ดำเนินการช้า และเรื่องใดที่ยังไม่ได้ดำเนินการ ขณะเดียวกัน ประธานได้มีการเสนอแนวคิดเรื่อง SDGs เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนต่อการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และดร.ไพรินทร์ ชูโชติถาวร กรรมการในคณะกรรมการดังกล่าว นำเสนอเรื่อง END-WAY-MEAN ในเชิงยุทธศาสตร์ภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ กรรมการสภา ผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะประธานคณะกรรมการการ กล่าวเพิ่มเติมว่า หากได้ศึกษาเอกสารอย่างละเอียด จะเห็นว่า แนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ที่อธิการบดีได้นำเสนอ โดยมี Core Values ของมหาวิทยาลัยอยู่ตรงกลาง มีการวิจัย (Research) เป็นหัวใจสำคัญ เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมุ่งสู่การเป็นปัญญาของแผ่นดิน (Wisdom of the land) ขณะเดียวกัน มีเป้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University) อย่างแท้จริง สามารถตอบโจทย์ ทั้งของประเทศ และโลก ซึ่งในการสัมมนาสภามหาวิทยาลัยก็มีการพูดถึงกันอย่างกว้างขวาง สำหรับรูปแบบการดำเนินงานถือว่าเป็นพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเชื่อมโยงกันระหว่างการวิจัย การศึกษา และการฝึกอบรม (Research Education and Training) รวมทั้งการมีบริการสังคม (Services /Social engagements) โดยมีพื้นฐานที่สำคัญที่สุด คือ การบริหารจัดการ (Managements) ซึ่งเป็นเรื่องของคน ระบบการทำงาน และ/หรือความเสี่ยงต่างๆ กรอบแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน แสดงตามแผนภาพได้ดังนี้

ทั้งนี้ ดร.ไพรินทร์ ชูโชติถาวร ได้เสนอกรอบแนวคิด END-WAY-MEAN ตามแผนภาพดังนี้

โดยกรอบแนวคิดดังกล่าว ได้มีการเสนอเพิ่มเติม ๑. เรื่อง Internationalization ๒.เรื่อง Best Leadership and Vision Management Reform ซึ่งได้มีการขยายความในแต่ละเรื่องได้ชัดเจน ดังนี้

๑. เป้าหมาย (END) คือ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์เพื่อความเป็นเลิศ มีทั้งรูปธรรม และนามธรรม (รูปธรรม เป็นเลิศเมื่อมีการประเมินระดับนานาชาติ/ระดับภูมิภาค และนามธรรม เป็นเลิศเพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนา ระดับชาติ/นานาชาติ หรือ SDGs) ซึ่งรูปธรรมที่ชัดเจน ได้แก่ Ranking ของ World Class University โดยมหาวิทยาลัย จะต้องตอบโจทย์ของประเทศ/โลก ทั้งเรื่องวิจัย เศรษฐกิจ และการศึกษา ซึ่ง ๕ ประเด็นที่อธิการบดีนำเสนอถือว่า ตอบสนองในเรื่องดังกล่าว แต่ขอให้ไปศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติม

๒. แนวทาง/ทิศทาง (WAY) คือ กลยุทธ์/วิธีการ โดยจะมี (๑) Compact Size ในเรื่องที่เหมาะสม เป็นเรื่องใหญ่ที่จะต้องมีการอภิปรายกัน ทั้งขนาดของนักศึกษา/หลักสูตร ซึ่งมีการจำกัดหรือลดนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้คงจำนวนเท่าที่เหมาะสม และให้มีการเน้นระดับบัณฑิตศึกษา ลดจำนวนคณะ/สถาบัน/สำนัก เท่าที่จำเป็นเหมาะสม และนิยาม “ความเป็นเลิศ” (๒) Focus เน้นในสาขาวิชาที่มีศักยภาพสูงมาก หรือสาขาที่มีศักยภาพให้เห็น (๓) Research Excellence โดยในเรื่อง Internationalization ที่เพิ่มมา เป็นเรื่องความเป็นนานาชาติ ความเป็นสากล ที่ดีของอุดมศึกษา ที่ชัดเจนคือเรื่องการสื่อสารภาษา ในความร่วมมือด้านต่างๆ กับภาครัฐ เอกชน และนานาชาติ

๓. วิธีการ (MEAN) คือ องค์ประกอบของความสำเร็จ ซึ่งหัวใจสำคัญคือการกำหนดเป้าหมาย (END) ให้ชัดเจนว่าคืออะไร ได้แก่เรื่อง Best Faculty , Best Facility และ Best Student โดยมีเรื่องที่อธิการบดียังไม่ได้กล่าวถึงคือ MEAN ในเรื่อง Best Leadership and Vision ในระดับต่างๆ และเรื่อง Management Reform ถือเป็นเรื่องที่สำคัญมาก จะเป็นการ Harmonize ระบบการเงิน การคลัง การงบประมาณ และเรื่องอื่นๆ

ดังนั้น เพื่อให้ WAY และ MEAN บรรลุสู่ END ที่ตั้งไว้ จึงควรประกอบด้วย

(๑) นิยาม “ความเป็นเลิศ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ ยกตัวอย่าง ความเป็นเลิศจากการจัดลำดับมหาวิทยาลัยโลก ของ THES-Thomson Reuters หรือกรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่เน้นเรื่องการเชื่อมต่อกับภาคอุตสาหกรรม

(๒) ต้องกำหนดขนาดของมหาวิทยาลัย และ (๓) ต้องมีจุดเน้นที่ชัดเจน

โดยสรุป ที่ประชุมเห็นว่ากรอบแนวคิดเรื่อง END-WAY-MEAN นี้ อธิการบดี และทีมจะต้องนำไปคิดต่อ รวมทั้งโยนไปถึงส่วนงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และต่อไปถึงระดับภาควิชา ว่าความเป็นเลิศในสาขาของภาควิชา เป็นรูปธรรมคืออะไร ตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย เป็น ๑-๒ เรื่อง/คน/ปี ได้หรือไม่ สามารถดำเนินการในพื้นที่ที่ตอบสนองต่อปัญหาสังคมไทย/สังคมโลก ได้หรือไม่ และนามธรรมที่จะให้คนชื่นชมยอมรับได้อย่างไร โดยคิดตามวิสัยทัศน์ และพันธกิจ และมีการระดมความคิดเห็น ขณะเดียวกัน ก็ต้องคิดกันเรื่อง WAY (Compact Size) และ MEAN เพื่อให้เกิดภาพรวมให้ได้ หากมีประเด็นที่จะต้องนำมาปรึกษาหารือ หรือขอความเห็นชอบจากสภาฯ ก็ให้นำมาเสนอเป็นระยะ โดยมหาวิทยาลัยจะต้องนำไปคิดต่อเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และมีแผนผังรายละเอียด รวมทั้งเป้าหมายและเครื่องชี้วัด ว่าจะเป็นอย่างใรรายได้กรอบแนวคิดนี้

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบ และให้ข้อเสนอแนะ

ประธาน กล่าวว่า เรื่องที่เสนอนี้ สอดคล้องกับที่อธิการบดีได้นำเสนอในวาระก่อนหน้านี้นั้น ขึ้นต่อไปเท่าที่ได้รับคำแนะนำจากกรรมการสภา และจากที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาแนวทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมทลสู่ความเป็นเลิศ คือ อธิการบดี และที่มหาวิทยาลัย จะต้องไปคิดถึงจุด Focus ให้ชัด โดยนำตัวกลไกนี้ไปดำเนินการ สิ่งที่เป็นรูปธรรมที่สุดคือ จำนวน ๕-๑๐% ของงบฯ เงินรายได้ ประมาณ ๒,๐๐๐-๔,๐๐๐ ล้านบาท ต่อปี ที่อธิการบดีเสนอว่าพร้อมที่จะนำไปใช้ในโครงการเชิงยุทธศาสตร์ที่คณะ/ภาควิชา เสนอมา และตรงตาม Focus Point ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ จะทำให้เกิดการขับเคลื่อนในการทำงานต่อไปได้ นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยควรต้องหาทางพัฒนาโครงการความร่วมมือกับองค์กรระหว่างชาติ/องค์การนานาชาติ และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เพื่อทำงานยุทธศาสตร์ร่วมกัน และหาทางให้คณะ/ภาควิชา เข้ามาร่วม ซึ่งจะทำให้เกิดการปรับโครงสร้างตามที่อธิการบดีเสนอ โดยจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยได้เตรียมงานและทรัพยากรหลัก ๆ ไว้ แต่ตัวดำเนินการจะอยู่ที่คณะ/ภาควิชา ซึ่งจะต้องทำงานร่วมกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างทำ และเกิดความต่อเนื่อง ก็จะเห็นผลได้ภายใน ๕-๑๐ ปี

ความเห็นและข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกต ของกรรมการ

๑. แนวคิดนโยบาย ๕-๑๐ ปีที่ท่านอธิการบดีเสนอ เป็นสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จ เวลาที่เหลือในการดำรงตำแหน่งอธิการบดี จำนวน ๒ ปี ๘ เดือน จะเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น ปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ใช่เฉพาะของมหาวิทยาลัย แต่เป็นปัญหาของประเทศด้วย เพราะการปฏิรูปตามนโยบายของประเทศใช้เวลาถึง ๒๐ ปี หากมีเพียงนโยบายสั้น ๆ โดยไม่มีวิธีการที่ต่อเนื่อง จะไม่มีทางทำได้สำเร็จ จึงต้องมองในเชิงยุทธศาสตร์ว่าจะทำอะไรให้สำเร็จ หากนำนโยบายมาเรียงกัน จะเห็นว่า การลดนักศึกษาปริญญาตรี และไปเพิ่มนักศึกษาปริญญาโท-เอก ควรต้องมีการจัดลำดับความสำคัญ สิ่งแรกที่จะทำได้คือ มีการปรับปรุงหลักสูตรก่อน จึงจะสามารถไปลดนักศึกษาได้ อธิการบดีควรจะต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อที่จะวางวิธีการทำงาน แล้วกำหนดว่า ในฐานะที่เป็นหน่วยประสานงาน ต้องให้แต่ละคณะ/สถาบันไปตรวจสอบว่า หลักสูตรของแต่ละคณะจะต้องมีการปรับปรุงและมีนโยบายที่จะวางหลักสูตรที่เป็นการประสานงานกับภาคเอกชนอย่างไรบ้าง แล้วจึงนำข้อมูลมาให้แต่ละคณะไปตรวจสอบ สร้างความเห็นกลับเข้ามา และค่อยทำไปที่ละขั้นตามลำดับความสำคัญ จึงจะทำได้สำเร็จ ยกตัวอย่างเรื่องมหาวิทยาลัยเพื่อความเป็นเลิศ ก็ยังไม่ชัดเจนว่าเป็นเลิศในเรื่องใดบ้าง และการนำเรื่อง 2S-Curve มาใช้ ก็ต้องให้ชัดเจนว่า แต่ละ 2S-Curve อยู่ที่คณะไหนบ้าง แล้วให้คณะกรรมการนี้ไปตรวจสอบ แล้วนำข้อมูล/ความคิดเหล่านั้นกลับเข้ามาพิจารณาว่าจะทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยวิธีใด

๒. ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ อดีตเลขาธิการ การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) และอดีตผู้อำนวยการใหญ่ องค์การการค้าโลก (WTO) ได้แสดงปาฐกถาพิเศษเมื่อวันคล้ายวันพระราชทานนามมหาวิทยาลัยมหิดล (๒ มีนาคม) ที่ผ่านมา เรื่องการก้าวสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย โดยได้กล่าวไว้ ๓-๔ เรื่อง คือ ๑. เรื่องที่ดิน ๒. เรื่องเงิน ๓. เรื่องคน และ ๔. เรื่อง Total productivity โดยเรื่องที่ ๔ นี้ มหาวิทยาลัยควรไปจัดทำ เพื่อความเป็นเลิศ คือ Reseach and Learning โดยคิดว่า จะทำวิจัยอย่างไร เพื่อให้ผลงานตีพิมพ์ที่สูงขึ้น และการศึกษา หรือการเรียนรู้เป็นเรื่องสำคัญ ตามที่อธิการบดีได้นำเสนอ จะมีผลกระทบในเรื่อง Downsizing หากมหาวิทยาลัยมีขนาดใหญ่ ทั้งที่ดิน คน และเงิน ก็จะถูกแบ่งปันไป ส่วนผลผลิต ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ยิ่งต่ำลง ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรต้องเน้นในเรื่องการวิจัย และการศึกษา

๓. ขอเสนอข้อคิดเห็น ๓ เรื่อง คือ ๑. เรื่องการศึกษาที่อธิการบดีนำเสนอโน้มเอียงไปทางต่างประเทศเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว หากเดินตามเขา ก็จะตามไม่ทัน มหาวิทยาลัยควรต้องมีแนวคิดของตัวเอง และทำอย่างก้าวกระโดด คือคิดเร็ว และว่องไว ๒. หลายเรื่องที่น่าเสนอเป็นการคิดทางเดียว เช่น เรื่อง Downsizing ประเด็นเพื่อจะได้ใช้จ่ายน้อยลง แต่เป็นไปได้หรือไม่ว่า หากจะคิดว่า ควรต้องหาเงินเพิ่มให้หน่วยงานที่ไม่มีปัญหา มาก โดยให้ทำงานอื่น หรือคิดงานอื่นได้ Downsizing เป็นชุดของวิธีคิดโลกาภิวัตน์ เช่น downsizing , re-engineering, outsourcing หรือ positive thinking ถึงจะยอมรับในแนวคิดนี้ แต่ก็คิดว่าควรต้องมีทางเลือก ๓. มหาวิทยาลัยควรมีทิศทางความคิดที่สวนกระแสกับแนวคิดของต่างประเทศบ้าง ซึ่งขณะนี้ ได้เข้าสู่ยุค post organization แล้ว และในไม่ช้า แนวคิดเหล่านี้ ก็จะได้รับวิพากษ์วิจารณ์ และกระแสใหม่ก็จะเข้ามา

๔. แนวคิด Downsizing ควรต้องให้เหมาะสม เรื่องนี้ จะไปเติมกับคำว่า “Flexibility” เป็นยุค “ควบ” หรือ “รวม” ซึ่งเป็นการใช้คำที่จริงจังเกินไป หากมีการคิดที่เหมาะสม แต่มีจุดเน้นเพื่อให้ไปได้ ขณะเดียวกันให้มีการบริหารจัดการที่คล่องตัว ที่จะตอบสนองต่อปัญหาหลักหรือสิ่งที่ท้าทายทั้งระดับชาติและระดับโลก ซึ่งบางเรื่องเป็นสากล และคิดในกรอบ โดยในที่สุดทั้งตัวบุคคล กลุ่มคน ทางด้านวิชาการ และวิจัย รวมถึงองค์กรเอง ยังมีขีดค้นความสามารถให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความคล่องตัว

ประธาน กล่าวในตอนท้ายว่า ตามคำแนะนำของกรรมการเรื่องแนวคิด downsizing เพื่อลดค่าใช้จ่าย กับการหาเงินเพิ่มนั้น ซึ่งท่านอธิการบดีจะใช้บฯ เงินรายได้ ๕-๑๐% ประมาณ ๒,๐๐๐-๔,๐๐๐ ล้านบาท/ปี /การวิจัย ถ้าบริหารจัดการได้สำเร็จ เงินจำนวนดังกล่าวจะไปเพิ่มเป็นเงินวิจัยในอีกหลายเท่า ประเด็นคือเงินลงทุนวิจัย หากมีการจัดการที่ดี ก็จะไปสร้างเงินทุนวิจัยเพิ่มเข้ามาอีก จึงขอให้อธิการบดีและทีมได้นำข้อคิดเห็นจากกรรมการ ทั้งในวาระที่ ๓.๑ และ ๓.๒ นี้ ไปดำเนินการต่อ และนำกลับมาเสนออีกครั้งในเชิงยุทธศาสตร์

มติที่ประชุม รับทราบ และให้ฝ่ายบริหารนำไปดำเนินการต่อไป

๓.๓ รายงานคณะกรรมการยุทธศาสตร์และกำหนดทิศทางการศึกษา

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย แจ้งว่า เพื่อให้วาระเรื่องรายงานคณะกรรมการยุทธศาสตร์ และกำหนดทิศทางการศึกษา สอดคล้องกับแนวนโยบายที่อธิการบดีได้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในวาระ ๓.๑ ฝ่ายบริหารจึงขอถอนเรื่องเพื่อนำไปปรับปรุงข้อมูลให้มีทิศทางที่สอดคล้องกับนโยบายของอธิการบดี และจะนำกลับมาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

๓.๔ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย กล่าวนำว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งรองศาสตราจารย์ ดร.ศรีจันทร์ เกรย์ ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๙ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ตั้งนั้น เพื่อให้หัวหน้าส่วนงานผู้ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ได้มีโอกาสนำเสนอวิสัยทัศน์/แผนการดำเนินงานของส่วนงาน ให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบ จึงขอเชิญผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม นำเสนอวิสัยทัศน์ และแผนการดำเนินงานของส่วนงาน ต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ และให้ข้อคิดเห็นต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีจันทร์ เกรย์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ได้นำเสนอวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ในช่วงเวลา ๔ ปี ซึ่งผ่านการระดมสมองจากคณะกรรมการสถาบันฯ มาแล้ว สรุปได้ดังนี้

สถาบันวิจัยประชากรและสังคมก่อตั้งในปี พ.ศ.๒๕๑๔ สถาบันฯ วางรากฐานในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างมั่นคงในแต่ละยุคสมัยและมีการสร้างองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางประชากร สังคมและเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภูมิภาคเอเชีย และอื่น ๆ

ปณิธาน : คุณภาพ คุณธรรม นำสถาบันฯ

วิสัยทัศน์ : เป็นสถาบันชั้นนำในระดับนานาชาติ ที่สรรสร้างวิทยาการด้านประชากรและสังคม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

พันธกิจ:

๑. ทำวิจัยเชิงทฤษฎี และประยุกต์ด้านประชากรศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อตอบสนองต่อ นโยบายระดับชาติ และท้องถิ่นและนำไปใช้ได้จริง มีมาตรฐานสากล

๒. จัดการศึกษาและฝึกอบรมระดับหลังปริญญา ให้นักศึกษาสามารถแข่งขันได้ในสังคมโลก และมีความผูกพันกับองค์กร

๓. ผลิตและเผยแพร่ความรู้ข่าวสารด้านประชากรศาสตร์และสังคมศาสตร์แก่สาธารณชน โดยใช้สื่อทุกแขนงอย่างทันสมัยและในเวลาที่เหมาะสม

๔. พัฒนาเครือข่ายเดิมให้เข้มแข็งและแสวงหาพันธมิตรใหม่ ในระดับประเทศ และระดับสากล

๕. พัฒนาบุคลากร องค์กร และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในทุกด้าน ให้เกิด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

สถาบันฯ จะวิจัยเป็นหลัก มีสัดส่วนคือวิจัย ๗๐% ส่วนอีก ๓๐% จะเป็นการศึกษา และอื่น ๆ มีการเรียนการสอน ๔ หลักสูตร เป็นหลักสูตรไทย ๑ หลักสูตร และอีก ๓ หลักสูตร เป็นหลักสูตรนานาชาติ โดยมี Research Cluster อยู่ ๖ Cluster คือ ๑. Society Population and Family Changes ๒. Population Ageing ๓. Sexuality, Gender, Reproductive Health , HIV/AIDS ๔. Migration, Urbanization and labour ๕. Population, Environment and Health และ ๖. Research Methodology ปัจจุบัน สถาบันฯ มีคณาจารย์ทั้งสิ้น ๓๒ คน และเป็นอาจารย์รุ่นใหม่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด ในสาขาประชากรศาสตร์ สังคมศาสตร์ และอื่น ๆ เช่น Area Studies, Business Administration, Economics, Environmental Sciences, Political Economy, Anthropology, Public Health จากประเทศไทยและต่างประเทศ โดยมีทั้งคณาจารย์ที่เป็นคนไทย และต่างชาติ (ได้แก่ Austria, Brazil, Germany, Italy และ USA.) มีนักวิจัย ๑๒ คน ฝ่ายสนับสนุน และนักวิจัยโครงการ รวมบุคลากรทั้งสิ้นประมาณ ๑๓๐ คน

ข้อท้าทายของสถาบันฯ :

๑. สถาบันจะต้องมีงานวิจัยที่ตอบสนองแนวคิดที่ว่า “ประชากรศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งการมองอนาคต” คือ (๑) สถาบันสามารถมองโครงสร้างของประชากรในอนาคตได้ โดยจะรู้ว่าการที่คนเรามีบุตรน้อยลง สัดส่วนของผู้สูงอายุจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะมีงานวิจัยตอบสนองเรื่องดังกล่าวได้อย่างไร (๒) เรื่องการย้ายถิ่นต่อไปสังคมไทยจะมีความหลากหลาย นำไปสู่การไม่เท่าเทียมกัน โดยจะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างไร

๒. งานวิจัยของสถาบันจะต้องตอบสนอง 2P คือ Policy and Publication ต้องให้ตรงต่อความต้องการของรัฐบาล และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ได้มาตรฐานสากล

๓. New Knowledge Frontier สถาบันจะต้องมีความรู้ใหม่

๔. University Ranking / Subject Ranking

๕. Generation ใหม่ จะสืบทอดอย่างไร ทั้งอาจารย์ และนักวิจัย

๖. การทำงานเป็นทีม ในรูปแบบเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ของสถาบันฯ : จะใช้ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยทั้งหมด ได้แก่

๑. Excellence in research with global & social impact

๒. Excellence in out-come based education for globally-competent graduates

๓. Excellence in professional services & social engagement

๔. Excellence in management for sustainable organization

ในเรื่องของงานวิจัย ซึ่งเป็นงานหลักของสถาบันฯ จะมีการใช้ 2P คือ Policy and Publication จาก ๖ Cluster ที่มีอยู่ให้เกิดพลัง โดยแต่ละ Cluster จะมี Strong Leadership และมี Team Work ในระบบ Mentor ซึ่งจะใช้หัวข้อวิจัยให้ตอบสนองตอนนโยบายและผลงานวิชาการ โดยจะต้องยอมรับว่า แต่ละ Cluster จะมีงานที่ค่อนข้างกระจาย ซึ่งในส่วนของ Policy จะมีการระดมสมองโดยมีกลุ่ม Policy Maker Networking มี Stakeholders ทั้งแหล่งทุน ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อค้นหาหัวข้อวิจัยที่ตรงกับความต้องการ ส่วน Publication ต้องเน้นไปที่คุณภาพ โดยแยกเป็น ๒ ทาง คือ Basic Support และ Advanced Support ซึ่งจะมีทั้งกลุ่ม Young Generation และกลุ่มที่อาวุโส มีการสนับสนุนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ขณะนั้น โดยการมีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ ใช้แผนของการสื่อสารกับอาจารย์และนักวิจัย ในเชิงสร้างสรรค์ และทำงานอย่างมีความสุข สำหรับ JPSS (Journal of Population and Social Study) ซึ่งขณะนี้อยู่ในฐานะ TCI และจะมีการผลักดันให้อยู่ในฐานะ SCORPUS ในอีก ๔ ปีข้างหน้า

ผลงานภาพรวมของสถาบันฯ : จะอยู่ในเว็บไซต์ของสถาบันฯ แต่ก็ได้นำไปไว้ตรงกลางที่เป็นรูปปริมาตร เป็น Knowledge Mobile หาก download ตัวนี้ไปไว้ใช้ จะสามารถเข้าถึงข้อมูลของสถาบันฯ ได้ง่ายมาก ซึ่งจะรวมข้อมูลจากเว็บไซต์มาไว้ในนี้ทั้งหมด ได้แก่

๑. การแสดงจำนวนประชากรในปัจจุบัน (Current Thai population) ที่เป็น real time แตกต่างจากทะเบียนราษฎร และสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยทะเบียนราษฎร จะนำเสนอจำนวนประชากรในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ผ่านมา ส่วนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งจะใช้ตัวเลขจาก Projection

๒. Mahidol Migration Center

๓. HAPPINOMETER

๔. การประชุมวิชาการประชากรและสังคมประจำปี

สถาบันฯ จัดการประชุมวิชาการระดับชาติ วัตถุประสงค์ เพื่อต้องการนำเสนอผลงานของบุคลากรของสถาบันฯ โดยปีนี้ เป็นครั้งที่ ๑๒ “ประชากรและสังคม ๒๕๕๙” มีกำหนดจัดในวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นเรื่อง “ประเทศไทยกับศตวรรษแห่งการย้ายถิ่นข้ามชาติ” จัดโดย Mahidol Migration Center (MMC) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันฯ โดยจะจัด 4th MMC Regional Conference ทุก ๒ ปี ซึ่งในภูมิภาคเดียวกันจะมาจากหลากหลายประเทศ (Bangladesh, China, Italy, Japan, Korea, Myanmar, Nepal, Netherlands, Taiwan, Thailand, USA, Vietnam) “ In the Era of Transnational Migration” โดยมีผลงานที่จะนำเสนอ ในวันที่ ๒๘-๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงขอเรียนเชิญท่านกรรมการสภาฯ ทุกท่านเข้าร่วมรับฟังด้วย

Selected KPI by 2016 : ยุทธศาสตร์ความเป็นเลิศทางวิจัย จะเป็นเรื่อง Policy and Publication (P&P) โดยใช้ ๖ Clusters เป็นตัวนำ จะเห็นว่า Cluster ที่เข้มแข็งแน่นอนคือ Migration, Urbanization and labour ตัวอื่นก็ต้องเข้มแข็งขึ้นมาด้วย คือ Cluster ๒ Population Ageing ในเรื่องการศึกษา เป็นหลักสูตร Master Degree ซึ่งสถาบันฯ กำลังพัฒนาหลักสูตร Ph.D in Population and Social Research (Thai program) ป.เอก เพื่อตอบสนองสังคมไทย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยแล้ว คาดว่าจะเปิดสอนได้ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ ส่วนหลักสูตรที่สนองนโยบายของมหาวิทยาลัย คือการที่มี ๒ วิชา ในระดับ undergraduate เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเปิดเป็น Open Access คือ Population and Development และ Regional Studies ขณะนี้ เปิดได้ ๒ ปีแล้วให้กับนักศึกษา

ปริญญาตรี ปีที่ ๑ หลักสูตรนานาชาติของคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็ได้ขอเข้ามาเรียนวิชานี้ด้วย ในส่วนของยุทธศาสตร์ การบริการวิชาการและการมีส่วนร่วมกับสังคม สถาบันฯ เป็น (๑) WHOCC for Research in Human Reproduction (1992-2019) (๒) LPO for Monitoring and Evaluation Research in Asia (๓) กำหนดชุมชน โดยทำงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยสถาบันฯ มีศูนย์ปฏิบัติการเฝ้าระวังทางประชากร (KDSS) ที่วิทยาเขตกาญจนบุรี ก่อตั้งในปี ๒๕๔๗ สนับสนุนโดย Welcome Trust (๔) การประชุมวิชาการประชากรและสังคมประจำปี (๕) JPSS in SCOPUS (TCI & POPLINE & ACI) สำหรับส่วนสุดท้าย คือเรื่องการบริหารจัดการ สถาบันฯ ได้สมัครเข้าเป็น Green office ของคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ที่เข้าร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ และ DIPSRA (Data based for IPSR for All) ซึ่งสถาบันฯ เป็นฐานข้อมูลในการประเมินผลบุคลากรของสถาบันฯ โดยไม่ต้องใช้มือช่วย

ก้าวต่อไปของสถาบันฯ ในอนาคต :

๑. สถาบันฯ มีบุคลากรประจำที่มีความเชี่ยวชาญ ความรู้เฉพาะด้านประชากรศาสตร์และสังคมศาสตร์ของแต่ละประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค
๒. สถาบันฯ สามารถตอบคำถามและชี้แจงการวิจัย ที่ตรงกับความต้องการ และทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรศาสตร์/สังคมศาสตร์ ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคอาเซียน
๓. สถาบันฯ เป็นแหล่งอ้างอิงข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

สรุปมติที่ขอ :

เสนอสมามหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อทราบและให้ข้อคิดเห็น

ความเห็นและข้อเสนอแนะ/ข้อสังเกต ของกรรมการ

๑. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม ก่อตั้งมา ๔๕ ปีแล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ขณะนี้มีนักวิชาการถึง ๓๒ คน เป็นระดับปริญญาเอกทั้งหมด ที่สำคัญ สถาบันฯ มีความสามัคคีและร่วมมือกันดีมาก โดยไม่มีความขัดแย้ง แม้แต่อดีตผู้อำนวยการทั้งหลายก็ยังให้ความร่วมมืออยู่ สถาบันฯ สร้างประโยชน์ให้กับประเทศชาติได้มาก ข้อมูลที่นำเสนอเป็นเรื่องของสถาบันฯ ทั้งหมด ควรได้มีการพูดถึงประโยชน์ของประชากรทั้งหมดของประเทศ ว่าประชากรของประเทศจะได้ประโยชน์อะไรจากงานของสถาบันฯ ในระยะแรกของการทำงานของสถาบันฯ ได้ทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับประชากร โดยระยะที่สอง ควรเป็นเรื่องของการพัฒนาและวิจัย ซึ่งระยะแรกเป็นเรื่องของการวิจัย ส่วนระยะที่สองจะให้การพัฒนานำการวิจัย โจทย์คือ ทำอย่างไร ประชากรของประเทศไทยทั้งหมดจะมีคุณภาพสูง คุณภาพประชากรเป็นเครื่องชี้ขาดอนาคตของประเทศ จากนั้นให้มองภาพในอุดมคติ ว่าถ้าประเทศไทยจะเจริญสุด ๆ ประชากรทั้งประเทศควรจะเป็นอย่างไร และวิจัยว่า ความเป็นจริงของประชากรในขณะนี้เป็นอย่างไร ภาพในอุดมคติกับภาพความเป็นจริงมีความแตกต่างกันอย่างไร การที่สถาบันฯ เป็นส่วนงานเดียวที่มีประชากรเป็นศูนย์กลาง ก็ให้ดึงคณะ/สถาบัน ต่าง ๆ เข้ามาทำงานร่วมกันในเรื่องวิชาการ

๒. ช่วงเทศกาลวันหยุดในประเทศไทย ทั้งปีใหม่ หรือวันสงกรานต์ จะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจากการเดินทาง และทำให้เกิดการเสียชีวิตปีละหลายร้อยคน รวมทั้งการก่อการร้ายทาง ๓ จังหวัดภาคใต้ที่สร้างความสูญเสียจำนวนมาก ในเรื่องดังกล่าว สถาบันฯ จะสามารถให้ความรู้กับสังคม เพื่อลดการสูญเสียดังกล่าวได้อย่างไร

๓. ผลงานของสถาบันฯ ที่นำเสนอมีความสมบูรณ์เชิงวิชาการ แต่งานที่สถาบันฯ ทำมาทั้งหมด จะทำให้เกิดนโยบายสาธารณะได้หรือไม่ อย่างไร

๔. สถาบันฯ มีแนวคิดอย่างไรในการนำงานวิชาการไปแปลงไปสู่นโยบาย

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ชี้แจงว่า ในสถาบันฯ จะมีบุคลากร ๒ กลุ่ม คือกลุ่มวิชาการ กับกลุ่มที่ทำเรื่องขับเคลื่อน โดยจะขอรับเรื่องเทคนิคการให้ความรู้ (Awareness Techniques) ที่กรรมการได้เสนอแนะไปดำเนินการต่อ หากเป็นเรื่องนโยบาย จะมีกลุ่มคน ๒ แบบ คือ แบบตอบสนองต่อนโยบายของรัฐ กับแบบที่คล้าย NGO ที่อาจจะมีการต่อต้านนโยบายของรัฐอยู่บ้าง ซึ่งนโยบายที่ทำให้คนมีบุตรน้อย สถาบันฯ กำลังทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวอยู่ ว่าทำไมคนจึงมีลูกน้อย และจะได้คิดว่าควรจะมีการขับเคลื่อนอย่างไร ส่วนข้อคิดเห็นในเรื่องการเกิดอุบัติเหตุจนทำให้เกิดการบาดเจ็บและล้มตายเป็นจำนวนมากในเทศกาลต่างๆ ของไทยนั้น ก็จะได้มีการทำวิจัยถึงสาเหตุดังกล่าวต่อไป สำหรับแนวคิดที่นำงานวิชาการแปลงไปสู่นโยบายนั้น มีความสำคัญมาก ที่งานของสถาบันฯ สามารถนำไปสู่นโยบายได้ถือเป็นความสัมพันธที่สุดในปัจจุบัน ดังนั้น จึงได้นำความสัมพันธ์เชิงนโยบายของรัฐบาลมาร่วมกับงานที่นักวิชาการจะต้องมีคือ Publication โดยสถาบันฯ จะมี 2P คือ Policy and Publication การที่จะทำโดยตรงกับนโยบายได้นั้น สถาบันฯ จะต้องทำงานแบบมีเครือข่ายกับกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ซึ่งสถาบันฯ จะต้องไปถึงจุดนั้นให้ได้ โดยในรายการคืนความสุขให้กับประชาชน ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้พูดถึงการนำผลงานวิจัยของสถาบันเรื่องรูปแบบการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้าย ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกจ้างเด็ก

ประธาน กล่าวว่า อธิการบดีก็ได้เสนอเรื่องการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อความเป็นเลิศในอนาคต และการให้ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ขอให้ทางสถาบันฯ ได้นำไปคิดและศึกษาต่อในระหว่างนักวิชาการ ๓๒ คนของสถาบัน โดยอธิการบดีก็จะได้ไปติดตามการดำเนินการต่อไป สำหรับเรื่องการสนับสนุนให้คนมีลูกมากขึ้น เป็นนโยบายของรัฐบาล โดยได้เปลี่ยนแปลงฐานภาษี ที่จะให้มีการหักลดหย่อนโดยไม่จำกัดจำนวนบุตร

อุปนายกสภาฯ กล่าวตอนท้ายว่า สถาบันวิจัยประชากรและสังคมทำงานได้ดี เพราะมีระบบ Mentoring และมีความสามัคคีกัน ในกรรมการวิชาการที่พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ หลายแห่งปฏิเสธเรื่อง Mentoring คือทุกคนต้องการความเป็นอิสระ ในการทำวิจัย นักศึกษาเองก็ไม่มีอาจารย์ที่เป็น coaching หรือ mentoring เรื่องนี้ควรต้องมีการพิจารณา เพราะระบบ mentoring และ coaching ทุกระดับ จะเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน และชี้แนะให้เกิดการสร้างปัญญา และองค์ความรู้ โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษา แม้แต่เรื่องการบริหาร **มติที่ประชุม** **รับทราบ**

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๑ แต่งตั้งผู้อำนวยการหอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล

อธิการบดี ชี้แจงว่า ตามที่ นางสาวฉวีวรรณ สวัสดิ์ ผู้อำนวยการหอสมุดและคลังความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล จะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ และสภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง คณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการหอสมุดฯ เพื่อดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการคนต่อไปนั้น คณะกรรมการสรรหา ได้มีการประชุม ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการสรรหา มีมติเป็นเอกฉันท์ให้เสนอชื่อ ดร. รุจเรขา วิทยาอุทมิกุล พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง นักเอกสารสนเทศ (ผู้เชี่ยวชาญ) งานสารสนเทศและห้องสมุดสตางค์มงคลสุข คณะวิทยาศาสตร์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และการสื่อสารองค์กร เป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหอสมุดฯ เนื่องจาก ดร. รุจเรขา วิทยาอุทมิกุล มีประสบการณ์บริหารห้องสมุดได้เป็นผลดีเป็นที่ประจักษ์ มีความรู้ความสามารถสูง ผู้มุ่งมั่น และทุ่มเท เพื่อองค์กรมาก มีความเป็นสากล และมีความคิดสร้างสรรค์ และเคยเป็นบุคลากรของหอสมุดและคลังความรู้ฯ มาก่อน

สรุปมติที่ขอ **เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา**

มติที่ประชุม **อนุมัติเป็นเอกฉันท์ในการแต่งตั้งดร. รุจเรขา วิทยาอุทมิกุล ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี**

๔.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีคณะเภสัชศาสตร์

๔.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

๔.๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

๔.๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการศูนย์สัตว์ทดลองแห่งชาติ

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า เนื่องจากกรรมการสภาฯ จากผู้บริหารระดับคณบดีฯ และกรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำชุดปัจจุบัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการสรรหาหัวหน้าส่วนงาน จะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ นี้ จึงขอเลื่อนวาระการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ในวาระ ๔.๒-๔.๕ ไปเสนอในการประชุมสภาฯ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

มติที่ประชุม **รับทราบ**

๔.๖ การขยายระยะเวลาการสรรหาคณบดีวิทยาลัยราชสุดา

อธิการบดี ชี้แจงว่า ตามที่ รองศาสตราจารย์ ดร. ทวี เชื้อสุวรรณทวี คณบดีวิทยาลัยราชสุดา จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีวิทยาลัยราชสุดา เพื่อดำเนินการสรรหาคณบดีฯ คนต่อไป คณะกรรมการสรรหา ได้ดำเนินการประชุม ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และกำหนดวันประชุมครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ แต่เนื่องจากมีเหตุขัดข้องไม่สามารถนัดกรรมการสรรหาได้ครบองค์ประชุม ทำให้การสรรหาไม่เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๕ ที่กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาให้เสร็จสิ้นก่อนหัวหน้าส่วนงานเดิมครบวาระอย่างน้อย หกสิบวัน จึงเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาการสรรหาคณบดีวิทยาลัยราชสุดา โดยจะนำเสนอ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๕๐๘ ในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙

สรุปมติที่ขอ **เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาการสรรหาคณบดีวิทยาลัยราชสุดา**

มติที่ประชุม **อนุมัติการขยายระยะเวลาการสรรหาคณบดีวิทยาลัยราชสุดาตามที่เสนอ**

๔.๗ **ขออนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๙**

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ เสนอขออนุมัติหลักการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) ซึ่งเป็นหลักสูตรปริญญาโท จำนวน ๓๖ หน่วยกิต กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยโครงสร้างหลักสูตร สกอ.ยังไม่ได้กำหนด มคอ.๑ ซึ่งจะมีอาจารย์ประจำหลักสูตร ๕ คน และรายรับต่อคน/ตลอดหลักสูตร จำนวน ๒๗๔,๐๐๐ บาท

รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพรรณ ศฤงคารินทร์ อาจารย์ ดร.จิรพรรณ เลี้ยงโรคาพาธ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อศษเดช วานิชชินชัย คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร่วมชี้แจงว่า หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) นี้ เป็นหลักสูตรนานาชาติ ที่มุ่งเน้นเรื่อง Health Care และโลจิสติกส์ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญเรื่องโลจิสติกส์มาก โดยบรรจุเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาโลจิสติกส์โดยเฉพาะ และมีแผนวิจัยของนโยบายเรื่องยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติของ วช. มีการตั้งคณะกรรมการชุดวิจัยด้านโลจิสติกส์สุขภาพขึ้นมาโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสำคัญมากสำหรับประเทศไทย จึงได้ออกแบบหลักสูตรนี้ขึ้นมา เป็นการบูรณาการองค์ความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโลจิสติกส์ วิศวกรรมอุตสาหการ การจัดการ การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ฯลฯ เข้าด้วยกัน โดยเน้นการศึกษาวิจัยและประยุกต์หลักการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานในการให้บริการสุขภาพโดยเฉพาะ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทของโรงพยาบาล และระบบ Health Care มหาวิทยาลัยมหิดลยังไม่มีเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรเกี่ยวกับโลจิสติกส์และโซ่อุปทานในระดับปริญญาโท

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ความเห็นและข้อเสนอนะของกรรมการ

๑. กรรมการได้สอบถาม รวมทั้งตั้งข้อสังเกตประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 - ผู้ที่ไม่ได้จบทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ สามารถเข้าเรียนหลักสูตรนี้ได้หรือไม่
 - ทำไมต้องเป็นหลักสูตรนานาชาติ เป้าหมายของหลักสูตรต้องการนักศึกษาที่เป็นคนไทย หรือนักศึกษาต่างประเทศ
 - ประมาณการรายรับกับรายจ่ายของนักศึกษาค่อนข้างสูงมาก จำนวนนักศึกษาที่คาดว่าจะรับ จำนวน ๒๐ คน จะเป็นนักศึกษาไทย หรือนักศึกษาต่างชาติกี่คน และความเป็นไปได้ในระยะยาว
๒. เป็นหลักสูตรที่ดี ที่ใช้จุดแข็งของมหาวิทยาลัย ในการสร้างความแตกต่าง แต่ไม่มีข้อมูลเรื่องความร่วมมือหน่วยงานในมหาวิทยาลัย
๓. ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าผู้ที่เข้าเรียนหลักสูตรนี้จะต้องสำเร็จการศึกษาทางด้านใด เช่น จบสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์
๔. เรื่องโลจิสติกส์เป็นเรื่องใหญ่และกว้างมาก หลักสูตรนี้จะเป็นโลจิสติกส์อะไรบ้าง เช่น โลจิสติกส์ระบบราง โลจิสติกส์สุขภาพ โลจิสติกส์อาหาร โลจิสติกส์พานิชย์นวิ หรืออื่นๆ ดังนั้น จะทำอย่างไรให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาต่อทั้งระดับปริญญาโท และเอก ในอนาคต
๕. หลักสูตรนี้ เป็นที่ต้องการของโรงพยาบาล แต่จำเป็นต้องทำหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ หรือต้องเป็นหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือไม่ ควรคิดให้ครบทุกมิติที่นักศึกษาที่เรียนจบหลักสูตรนี้ จะได้รับเงินเดือนเท่าใด และจะมีโรงพยาบาลใดที่จะมีศักยภาพในการจ้างผู้ที่จบหลักสูตรนี้ ที่เป็นทั้งหลักสูตรนานาชาติ ระดับปริญญาโท และทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาที่เรียนจบจะสามารถหางานที่ไหนได้บ้าง หรือจะต้องไปทำงานต่างประเทศ ค่าเล่าเรียนเหมาะสมหรือไม่
๕. หากเป้าหมายของหลักสูตรต้องการนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน ควรต้องไปหาข้อมูลว่ารอบๆ ประเทศไทยมีการเปิดสอนหลักสูตรลักษณะนี้บ้างหรือไม่

รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพรรณ ศฤงคารินทร์ ชี้แจงว่า หลักสูตรนี้เป็นสหวิทยาการ ดังนั้น แม้จะไม่ได้จบทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ก็สามารถสมัครเข้าเรียนในหลักสูตรนี้ได้ โดยเป้าหมายคือบุคลากรที่ทำงานด้านสาธารณสุข และเหตุการณ์ที่จัดทำหลักสูตรเป็นนานาชาติ เนื่องจากได้วางแผนว่าจะใช้บุคลากรในการสอนทั้งที่เป็นคนไทยและชาวต่างประเทศ เพราะศาสตร์ด้านนี้ ยังไม่ค่อยมีองค์ความรู้ในประเทศมากนัก จึงจำเป็นต้องเชิญอาจารย์ชาวต่างประเทศมาช่วยสอน ส่วนเรื่องความร่วมมือกับส่วนงานต่างในมหาวิทยาลัยมหิดลนั้น ได้มีความร่วมมือกับคณะแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ อยู่แล้ว และเมื่อได้รับการอนุมัติหลักการจะได้ไปขอความร่วมมือจากคณะทันตแพทยศาสตร์เพิ่มเติมต่อไป

สำหรับค่าใช้จ่ายนั้น ได้คำนวณโดยประมาณการว่าเป็นอาจารย์จากต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งในทางปฏิบัติ อาจจะมีอาจารย์ภายในประเทศ ดังนั้น ค่าใช้จ่ายหลักๆ ในส่วนค่าตอบแทนการสอน ก็จะลดลงไปมาก นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายคงที่ในการดำเนินงาน เนื่องจากเป็นหลักสูตร ๒ ปี เวลานั้นนักศึกษาเข้ามาในรุ่นที่ ๒ เงินเดือนเจ้าหน้าที่ที่เป็นค่าใช้จ่ายหลัก ค่าตอบแทนกรรมการ หรือค่าตอบแทนประธานหลักสูตร สามารถแบ่งปันกับรุ่นที่ ๑ ได้ หากคำนวณจริงๆ จุดคุ้มทุนจะอยู่ที่นักศึกษา ๖ คนเท่านั้น ซึ่งตามแบบฟอร์มในเอกสาร จะลงข้อมูลจุดคุ้มทุนที่นักศึกษา ๑๐ คน ในแผน ก และจำนวน ๘ คนในแผน ข หากรวมๆ แล้ว จุดคุ้มทุนจะอยู่ที่นักศึกษาจำนวนประมาณ ๙ คน ทั้งนี้ จากโครงการวิจัยที่ได้ทำไว้ที่ผ่านมา จะมีเรื่องที่ทำเกี่ยวกับกำลังคนด้านโลจิสติกส์สุขภาพ ก็ได้มีการสำรวจในโรงพยาบาลรัฐ และโรงพยาบาลเอกชน ผู้ผลิต และผู้ประกอบการด้านสาธารณสุข จำนวนประมาณ ๓๐๐ คน และจากโรงพยาบาลรัฐ จำนวนเกือบ ๕๐ แห่ง พบว่า โรงพยาบาลทุกประเภท และผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ ๑๐๐% เห็นความสำคัญของงานด้านนี้ และกำลังคนที่ต้องการงานด้านนี้ โดยในพื้นที่ใดๆ โรงพยาบาลของรัฐ มุ่งเน้นเรื่องการจัดซื้อ ระบบไอที โรงพยาบาลเอกชน มุ่งเน้นเรื่องการควบคุมสินค้าคงคลัง ผู้ประกอบการ มุ่งเน้นเรื่องสินค้า และการเบิกจ่าย จากเหตุนี้ จึงได้นำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบหลักสูตรว่าจะมีวิชาบังคับ หรือวิชาเลือกอย่างไรบ้าง ทั้งนี้ มั่นใจในเรื่องจำนวนผู้สนใจเข้ามาศึกษาในหลักสูตร จากการที่ได้จัดหลักสูตรอบรมมาหลายรุ่นแล้ว และมีความร่วมมือกับทาง HA ที่จะเอาหลักสูตรโลจิสติกส์เข้าไปไว้ในหลักสูตร HA

เรื่องโลจิสติกส์ เป็นระบบที่ทำอย่างไรให้มี Supply และ Demand ไม่มีสูตรเฉพาะ หรือ ทฤษฎีที่ตายตัว โดยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง ของวิศวกรรมศาสตร์ ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนวิศวกรรมอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นการคำนวณ การขนส่ง การไหล และเทคโนโลยีการขนส่งต่างๆ ดังนั้น บริษัทใดๆ ก็จะเข้าไปประยุกต์ใช้ได้ โดยอาจเป็นโลจิสติกส์ด้านสุขภาพ โลจิสติกส์อาหาร โลจิสติกส์อุตสาหกรรมยานยนต์ หรือโลจิสติกส์อุตสาหกรรมสิ่งทอ แต่หลักสูตรที่นำเสนอนี้ ได้ออกแบบมาโดยเห็นว่าเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบกับงานวิจัยที่ได้ทำมา ประมาณ ๕-๖ ปีในเรื่องโลจิสติกส์สุขภาพโดยเฉพาะ จึงคิดว่าจะนำ Tool เหล่านี้ บวกเข้ากับประสบการณ์และผลวิจัย ที่มาจากบริบทของ Health Care มาผนวกเข้าด้วยกัน และทำเป็นศาสตร์องค์ความรู้ขึ้นมา โดยได้มีการผลักดันเรื่อง โลจิสติกส์สุขภาพมาโดยตลอด ก็ได้พบว่า เหล่านี้เป็นหลักการมากๆ ในประเทศไทย โดยที่ยังไม่มีใครเข้ามาจัดทำ ในระบบสาธารณสุขก็ยังขาดเรื่องของโลจิสติกส์ ประกอบกับในระดับโรงพยาบาลเอง มีการขาดบุคลากร ขาดองค์ความรู้ ด้านโลจิสติกส์ แต่ยังใช้ประสบการณ์ในการบริหารจัดการอยู่ จึงได้ผลักดันเรื่องโลจิสติกส์สุขภาพนี้ไปยังกระทรวง สาธารณสุข กระทรวง ICT เพื่อให้คำนี้เข้าไปป้กปรังเอาไว้ โดยได้มียุทธศาสตร์งานวิจัยด้านโลจิสติกส์ด้านสุขภาพขึ้น ซึ่งหลักสูตรที่ได้ออกแบบมานี้ ก็ได้เดินตามแนวทางดังกล่าว

รองอธิการบดี ได้แสดงความเห็นว่า เป็นการยากที่บอกว่าความต้องการของผู้จบการศึกษา หลักสูตรนี้มีเท่าไร เพราะบัณฑิตศึกษาไม่เหมือนกับศาสตร์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ทันตแพทย์ แพทย์ หรือพยาบาล ซึ่งจะมีตัวเลขที่เป็นค่าต่างๆ ที่สามารถเทียบเคียงได้ แต่ศาสตร์ที่เป็นระดับมหาบัณฑิต หรือ ป.เอก นั้น จะเป็นลักษณะของการบูรณาการ ซึ่งประเด็นคือ ผู้ที่จะมาบรรจุในตำแหน่งนี้ มาจากหลายหลักสูตร การคำนวณตัวเลขความจำเป็น หรือความต้องการอาจจะมีความยุ่งยาก แม้แต่ สกอ.ก็มีปัญหา เพราะข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขได้

ประธาน กล่าวสรุปว่า สภามหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) ตามที่คณะวิศวกรรมศาสตร์เสนอ แต่ขอให้ไปคิดทบทวนในเรื่องความสอดคล้องระหว่าง demand / supply และการเป็นหลักสูตรนานาชาติ และเมื่อนำหลักสูตรฉบับสมบูรณ์กลับมาเสนอขออนุมัติสภาฯ ขอให้ นำคำตอบมาแจ้งที่ประชุมได้ทราบด้วย

มติที่ประชุม **อนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๙**

๔.๘ **ขออนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบขนส่งทางราง (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๙**

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ เสนอขออนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบขนส่งทางราง หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นหลักสูตรนานาชาติ ภาคพิเศษ ระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจัดทำรูปเล่มหลักสูตรฉบับสมบูรณ์ หลักสูตรใหม่นี้ เป็นการผสมผสานระหว่างการบริหารจัดการ และวิศวกรรม โดยมุ่งเน้นการออกแบบการดำเนินงานและจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อให้การดำเนินงานระบบรางมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ หากได้รับการอนุมัติหลักสูตร จะเริ่มเปิดสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มี

มหาวิทยาลัยใดในประเทศไทยเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรระบบขนส่งทางรางในระดับปริญญาโท โดยมีเพียงสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบังสถาบันเดียวที่เปิดสอนหลักสูตรดังกล่าวในระดับปริญญาตรี ส่วนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรบุรี เปิดสอนวิชาดังกล่าวเป็นเพียงวิชาเลือกให้กับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีเท่านั้น

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ความเห็นและข้อเสนอนั้นของกรรมการ

๑. ขณะนี้ระบบการขนส่งเป็นการขนส่งต่อเนื่อง คือ ขนส่งมาทางเรือ มาขึ้นรถไฟ แล้วมาบรรทุกรถยนต์ จึงขอตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมจึงต้องเน้นเฉพาะขนส่งทางราง

๒. หลักสูตรนี้มีจุดคุ้มทุนที่จำนวนนักศึกษา ๗ คน ในแผน ก โดยคาดว่าจะรับนักศึกษา ๘ คน ซึ่งเป้าหมายเพียงคนเดียว อาจจะเสมอตัวหรือขาดทุนทันที ส่วนแผน ข จุดคุ้มทุนอยู่ที่จำนวนนักศึกษา ๖ คน โดยคาดว่าจะรับนักศึกษา จำนวน ๘ คน แสดงว่าความต้องการในตลาด หรือการคาดการณ์ว่า นักศึกษาที่ผลิตออกมาแล้วจะมีงานทำ ค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจไม่คุ้มทุน ทั้งนี้ หากนักศึกษาที่เข้ามาเรียนไม่ได้ตามจำนวนที่จุดคุ้มทุน จะดำเนินการอย่างไร

๔. กลุ่มเป้าหมายผู้ที่มาเรียนหลักสูตรนี้เป็นใคร เพราะเป็นหลักสูตรพิเศษ และเป็นหลักสูตรนานาชาติด้วย

อุปนายกสภาฯ กล่าวว่า เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่ใหญ่มาก ในที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ ได้มีการพูดว่า ทางกระทรวงศึกษาธิการ ต้องการเห็นมหาวิทยาลัยมีบทบาท และมีส่วนร่วมในโครงการใหญ่ๆ ของประเทศ ซึ่งขณะนี้ ก็มีนโยบายหลักเรื่องระบบราง ดังนั้น ในหลักสูตรนี้ ควรได้มีการเพิ่มข้อมูลถึงการเชื่อมโยงความต้องการภายในประเทศ และความเชื่อมโยงระดับภูมิภาค ซึ่งหลักสูตรควรมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าว โดยในขณะนี้ ความต้องการกำลังคนในระบบรถไฟบางโครงการมีมาก การที่รับคนเข้าเรียนจำนวนเพียง ๘-๑๐ คน อาจจะไม่พอเพียง และหากบริษัทนานาชาติต้องการขายอุปกรณ์หรืออื่นๆ ให้ การมีหลักสูตรนานาชาติ จะง่ายต่อการที่จะดำเนินการเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างต่อไปในอนาคต

รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมินทร์ กิระวานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วเรศรา วีระวัฒน์ และอาจารย์ ดร.ศิริตล ศิริธรร คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร่วมชี้แจงว่า หากกล่าวถึงภาพรวมของขนส่งทั้งหมด จะทำให้ไม่สามารถครอบคลุมได้ทุกระบบเช่นการสร้างตึก จะต้องรู้เรื่องโยธา เรื่องไฟฟ้า แอร์ น้ำประปา และอื่นๆ โดยในเรื่องขนส่งทางรางยังขาดความรู้ความเข้าใจค่อนข้างมาก ซึ่งก็ยังไม่ทั้งในเรื่องขนส่งต่อเนื่อง แต่ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในขอบเขตที่จะต้องออกแบบเพื่อให้เชื่อมต่อกับระบบขนส่งอื่นด้วย โดยในหลักสูตรนี้ได้วางหลักเกณฑ์ของการที่จะเรียนรู้การออกแบบสถานี และการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการเดินทางเชื่อมต่อ ไม่ว่าจะ เป็นรถจักรยาน การเดินเท้า ระบบขนส่งสาธารณะ หรือแม้แต่ขนส่งสินค้า ร่วมกับรถบรรทุก ซึ่งไม่ได้ทั้ง แต่ว่าจะขอเน้นในเรื่องระบบขนส่งทางรางเป็นหลัก

สำหรับความปลอดภัยจากระบบรถไฟนั้น ถือเป็นเรื่องสำคัญของหลักสูตรนี้ ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยอื่น จะเน้นในเรื่อง Hardware เป็นหลัก ส่วนหลักสูตรนี้ก็มีเรื่องปูพื้นของ Hardware แต่การที่จะทำระบบรถไฟเป็นเรื่องของอุตสาหกรรม จะต้องให้สหสาขา มาก เพราะรถไฟจะเป็นการผสมผสานตั้งแต่เรื่องวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมอุตสาหกรรม ซึ่งหลักสูตรจะมุ่งเน้นในเรื่องของ Software พอสมควร เพราะเชื่อว่าความเสี่ยงจะลดลงได้ ไม่ว่าทิศทางของบ้านเราจะเป็นผู้ผลิต ผู้ใช้ หรือผู้ออกแบบ ซึ่งต้องการผู้บริหารผู้วางแผน และผู้ควบคุมการเดินทาง ไม่ว่าทิศทางของการพัฒนาระบบรางจะเป็นในลักษณะไหนก็ตาม ส่วนเรื่อง demand ในตลาด ทางหลักสูตรก็ได้มีการพูดคุย และสอบถามผู้ประกอบการ/ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถไฟ ไม่ว่าจะ เป็นบริษัทต่างชาติ ต่างๆ หรือผู้ประกอบการ (ผู้ให้บริการเดินทาง) ชาวไทยเอง ก็มี demand อยู่ในแต่ละส่วนที่ค่อนข้างมาก แต่ก็ยังพึ่งพาจากต่างประเทศอยู่ หากมีช่องทางที่ยังไม่มีใครเข้ามาดูแลเรื่องการบริหารจัดการ หรือการวางแผนระบบ ก็คงจะต้องวางตำแหน่ง ณ จุดนี้ ให้แตกต่างจากที่อื่น

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท เพราะต้องการให้ผู้ที่มีพื้นฐาน ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมโยธา หรือวิศวกรรมเครื่องกล ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอยู่แล้ว ชัยตัวเองขึ้นมาเพื่อให้เรียนรู้ทางด้านบริหารจัดการ และการวางแผนต่างๆ ส่วนการที่ต้องทำหลักสูตรนานาชาติ เนื่องจากต้องการให้เป็นบรรยากาศของการเป็นนานาชาติ โดยหลักสูตรมีการประสานติดต่อและมีความร่วมมือกับนานาชาติ ไม่ว่าจะ เป็นมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาต่างๆ และองค์กรที่ทำหน้าที่วิจัยทั้งเยอรมัน และญี่ปุ่น ดังนั้น ในการเปิดสอนจึงต้องการให้ใช้ภาษาที่เป็นนานาชาติ

ผู้ที่สนใจหลักสูตรจะทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมอยู่แล้ว ได้แก่ ผู้ที่ทำงานรถไฟฟ้า BTS หรือ รถไฟฟ้ามหานคร ซึ่งจบมาจากสาขาที่ไม่มีความรู้เรื่องรถไฟเลย จึงจะต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะไปเรียนรู้ ดังนั้น ในหน่วยงานดังกล่าวจะต้องมีการพึ่งพาความเชี่ยวชาญของต่างประเทศตลอดเวลา จึงคิดว่า หากเราสามารถผลิตเองได้ ก็จะเป็นกำลังสำคัญในการที่จะผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน แม้กระทั่งผู้ผลิตอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงบริษัทก่อสร้าง และ บริษัทที่ปรึกษาในโครงการรัฐบาลต่างๆ ในการวางแผนศึกษาความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็โครงการรถไฟฟ้าทางคู่ รถไฟ ขนาดทางมาตรฐานและรถไฟความเร็วสูงต่างๆ การที่จะทำโครงการเหล่านี้ได้ คนที่อยู่ในบริษัทที่ปรึกษาช่วงนี้ขาดมากพอสมควร จึงต้องการผู้ที่เข้ามาวางแผนให้ การที่มหาวิทยาลัยปอนตลาตด้วยนักศึกษาที่จบไป โดยที่เขาสามารถเรียนรู้ และจบไปด้วยเครดิตต่างๆ ซึ่งในอนาคตเขาสามารถที่จะย้ายไปทำงานในประเทศต่างๆ ได้

มติที่ประชุม อนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบขนส่งทางราง (หลักสูตรนานาชาติ-ภาคพิเศษ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๙

๔.๙ ขออนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การวิเคราะห์ (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรใหม่ พ.ศ.๒๕๕๙
ประธาน แจ้งว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นเรื่องเพื่อนำไปปรับปรุงให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๑๐ การยื่นอุทธรณ์กรณีพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์

ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า ตามที่นักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ รหัสนักศึกษา ๕๕๐๕๒๐๙ ได้มีหนังสือขออุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิตล ที่ ๒๕๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ กรณีสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาบังคับครบจำนวนครั้ง แล้วผลการศึกษ หรือ ผลการสอบยังคง “ไม่ได้” หรือ “ไม่ผ่าน” ต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ตามข้อ ๙.๒(๓) และข้อ ๑๘.๓(๔) ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัย มหิตล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยนักศึกษารายนี้ได้ ใช้สิทธิในการยื่นอุทธรณ์มาถึงอธิการบดี ในฐานะเป็นผู้ออกคำสั่ง ซึ่งมหาวิทยาลัยก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การพ้นสภาพนักศึกษา โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของนักศึกษารายดังกล่าวแล้วมีความเห็นใน ๓ ประเด็นดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยสามารถรับเรื่องไว้พิจารณาได้ เพราะการยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาต่ออธิการบดี ผู้ออกคำสั่งภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

๒. คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิตล ที่ ๒๕๒๒/๒๕๕๘ ที่สั่งให้นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต รายดังกล่าว พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชา SCMA163 Ordinary Differential Equation ซึ่งเป็นวิชาบังคับครบจำนวนครั้ง ตามข้อ ๙.๒(๓) แล้วผลการสอบยังคง “ไม่ได้” หรือ “ไม่ผ่าน” ทำให้ต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ตามข้อ ๑๘.๓(๔) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิตล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒

๓. นักศึกษารายดังกล่าว ได้รับทราบผลการศึกษารายวิชา SCMA 163 ว่าได้เกรด F ในใบแจ้งผลการศึกษามาโดยตลอด ตั้งแต่ภาคฤดูร้อน ๓/๒๕๕๕ ภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๖ ภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๖ และภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๗ แต่ไม่ได้ดำเนินการใดๆ จนระยะเวลาล่วงเลยมานาน และไม่มีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวอ้างว่านักศึกษาได้ดำเนินการลดรายวิชา SCMA 163 โดยใช้โทรศัพท์มือถือของเพื่อนเข้ารระบบของมหาวิทยาลัย และมีได้ส่งเอกสารหลักฐานใดๆ เพิ่มเติมให้แก่คณะกรรมการตามที่ได้แจ้งไว้ (ถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙) รวมถึงมิได้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำและไม่จัดส่งบันทึกดังกล่าวกลับคืนให้แก่คณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การพ้นสภาพนักศึกษาได้พิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นควรให้ยกคำอุทธรณ์ของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ รายนี้ จึงขอเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ประกอบกับข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การพ้นสภาพนักศึกษา ให้ยกคำอุทธรณ์ของนักศึกษารายดังกล่าว

๔.๑๑ ขออนุมัติยกเว้นเงินยืมพร้อมดอกเบี้ยและขอปรับวิธีการคำนวณเงิน Central Operating Fund (COF)

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย แจ้งว่า มหาวิทยาลัยขอถอนเรื่องเพื่อนำไปหารือให้เกิดความชัดเจน และจะนำกลับมาเสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมในโอกาสต่อไป

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๑๒ การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง

ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า สืบเนื่องจากกรณีพนักงานมหาวิทยาลัย เงินอุดหนุน สังกัดคณะทันตแพทยศาสตร์ ได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ โดยรับเงินค่ารักษาทางทันตกรรมจากผู้ป่วย แต่นำส่งเข้าเป็นเงินรายได้คณะฯ ไม่ครบตามจำนวนที่ได้รับจริง โดยได้อาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงิน ไม่ถูกต้องตรงกันระหว่างใบเสร็จรับเงินต้นฉบับกับสำเนา และทุจริตนำเงินส่วนต่างไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยกระทำอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๕,๖๓๒,๘๕๓ บาท ซึ่งคณะฯ ได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจนครบาลพญาไท และได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงไปที่มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ต่อมา มหาวิทยาลัยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัย และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เพื่อดำเนินการตรวจสอบค่าเสียหาย จนกระทั่ง ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยมทิตล ที่ ๒๑๗๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ปลดพนักงานมหาวิทยาลัยเงินอุดหนุนรายดังกล่าว ออกจากงาน และคำสั่งมหาวิทยาลัยมทิตลที่ ๓๑๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ สั่งให้ผู้กระทำผิดชำระค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๕,๖๓๒,๘๕๓ บาท เนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าว เกิดจากการกระทำของผู้กระทำผิด ซึ่งปรากฏตามเอกสารหลักฐานต่างๆ ประกอบกับคำรับสารภาพของผู้กระทำผิดตามพฤติการณ์จึงถือได้ว่าผู้กระทำผิดปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นการกระทำโดยจงใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีส่วนร่วมกับการกระทำที่จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นเหตุให้ต้องร่วมรับผิดกับผู้กระทำผิด แต่อย่างใด

มหาวิทยาลัยมทิตล ได้รายงานการดำเนินการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ไปที่กรมบัญชีกลาง สังกัดกระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณา ซึ่งกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือด่วนที่สุด ฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิด ให้มหาวิทยาลัยทราบและดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยกระทรวงการคลังมีความเห็นว่าผู้กระทำทุจริตรับผิดชอบใช้เต็มจำนวนความเสียหาย คิดเป็นเงิน ๕,๖๓๒,๘๕๓ บาท และให้ผู้บังคับบัญชาในช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ๓ ราย ประกอบไปด้วย (๑) หัวหน้าคลินิกบัณฑิตศึกษา (๒) หัวหน้าคลินิกทันตกรรมประดิษฐ์และคลินิกวิทยาระบบบดเคี้ยว (๓) ผู้ควบคุมคลินิกทันตกรรมประดิษฐ์และคลินิกวิทยาระบบบดเคี้ยว ในฐานะผู้บังคับบัญชา ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในเวลาราชการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของแต่ละคน โดยมหาวิทยาลัยจำต้องดำเนินการตามความเห็นของกระทรวงการคลังและออกคำสั่งให้ผู้ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับทราบความเห็นของกระทรวงการคลัง

ในการนี้ ผู้บังคับบัญชาทั้งสามดังกล่าว ได้มีหนังสือถึงอธิการบดี เพื่อชี้แจงโต้แย้งความเห็นของกระทรวง การคลัง และได้มีหนังสือถึงคณะบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ดำเนินการเสนอเรื่องต่อผู้มีอำนาจพิจารณา กรณีไม่เห็นด้วยกับความเห็นกระทรวงการคลัง ประกอบกับตามข้อ ๑๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดไว้ว่า “เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแล หรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง” และหนังสือเวียนกระทรวงการคลัง ฉบับที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๘ ข้อ ๑.๒ (ข) กำหนดไว้ว่า “หากผู้แต่งตั้งไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบของกระทรวงการคลังให้ผู้แต่งตั้งส่งคำอุทธรณ์ และความเห็นดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชา และหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการคำอุทธรณ์ตามที่เห็นว่าถูกต้อง โดยไม่ต้องส่งคำอุทธรณ์ให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีก”

คณะทันตแพทยศาสตร์จึงได้เสนอเรื่องดังกล่าวมาที่สภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาคำสั่งที่กรมบัญชีกลางได้ส่งมา ซึ่งคณะฯ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาในช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ๓ ราย ในฐานะผู้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของความเสียหายที่เกิดขึ้นในเวลาราชการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของแต่ละคน ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหารได้ส่งเรื่องให้กองกฎหมายให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจของสภามหาวิทยาลัยพิจารณาในเรื่องดังกล่าวในฐานะที่กำกับดูแล และควบคุมหน่วยงานของรัฐ ซึ่งหมายถึงมหาวิทยาลัยมทิตล

โดยกองกฎหมายได้มีความเห็นว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวเพราะเป็นองค์กรที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยเมื่อปีพ.ศ.๒๕๕๖ ได้เคยพิจารณาเรื่องในลักษณะเดียวกันนี้ ซึ่งเป็นเรื่องของบัณฑิตวิทยาลัย

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ประธาน กล่าวว่า เรื่องในลักษณะเดียวกันนี้ เคยเกิดขึ้นที่บัณฑิตวิทยาลัย สมัยที่ศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. ชินธุสร สวัสดิวัตน์ เป็นคณบดี เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๖ สภามหาวิทยาลัยก็ได้พิจารณาตั้งคณะกรรมการเพื่อไปตรวจสอบหาหลักฐานว่าผู้บังคับบัญชาที่ต้องร่วมรับผิดชอบ ๕ คนนั้น มีการละเลย/ประมาท หรือไม่ หากไม่ละเลยหรือประมาท สภามหาวิทยาลัยก็จะได้พิจารณาว่าไม่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนด้วย ดังนั้น จึงเห็นว่า ควรจะใช้วิธีการเดิมกับการพิจารณาในกรณีที่เกิดขึ้นที่คณะทันตแพทยศาสตร์ โดยมอบให้อธิการบดีไปตั้งคณะกรรมการเพื่อไปตรวจสอบ และนำกลับมารายงานต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยมีมติต่อไป

คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ ชี้แจงว่า คณะฯได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงไปที่มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา โดยอธิการบดีก็ได้ตั้งคณะกรรมการไปสอบสวนอีกรอบแล้ว โดยยื่นตามเหตุผลเดิมว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีส่วนร่วมกับการกระทำที่จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุให้ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำผิด แต่อย่างไร ซึ่งคณะฯ ไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง จึงนำเสนอเรื่องเพื่อสภามหาวิทยาลัย พิจารณาและวินิจฉัยสั่งการ เป็นไปตามขั้นตอนคือเสนอเรื่องถึงอธิการบดี โดยผ่านรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร (เลขานุการสภามหาวิทยาลัย) ทั้งนี้ เพื่อที่สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบรายละเอียด จึงขอสรุปขั้นตอนดำเนินการทางแพ่งของมหาวิทยาลัยมหิดลต่อกรณีดังกล่าว เป็น PowerPoint

ความเห็นและข้อเสนอนั้นของกรรมการ

๑. หากสภามหาวิทยาลัย พิจารณาว่า ผู้บังคับบัญชาทั้งสามรายไม่มีความผิด ขอให้ไปดูปัญหากฎหมายว่า ทางกรมบัญชีกลางจะส่งเรื่องไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้สั่งมหาวิทยาลัยมหิดลได้หรือไม่

๒. ตามเอกสารประกอบการพิจารณาได้มีการระบุไว้แล้วว่ามีคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดลแต่งตั้งคณะกรรมการ และผลการพิจารณาคือผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีส่วนร่วมกระทำผิด

๓. มหาวิทยาลัยมหิดลได้รับเรื่องการแจ้งผลการพิจารณาความผิดทางละเมิดของกรมบัญชีกลาง เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งมีการระบุในเอกสารหน้า ๓ ว่า “เนื่องจากการสอบสวนเรื่องนี้ มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายหลายคน และจากการตรวจสอบเบื้องต้น ปรากฏว่ายังมีได้มีการสอบปากคำและให้โอกาสเจ้าหน้าที่บางคนได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และได้แย้งพยานหลักฐาน ดังนั้น จึงขอให้มหาวิทยาลัยมหิดลตรวจสอบและให้โอกาสเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙หากปรากฏว่าข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดที่จะทำให้ความเห็นกระทรวงการคลังเปลี่ยนแปลงไป ก็ขอให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง” ซึ่งเห็นว่ามหาวิทยาลัยยังไม่ได้ดำเนินการ และถ้ามีการดำเนินการแล้ว ก็ต้องมีการชี้แจงไปให้ชัดเจน

ทั้งนี้ มีบทลงโทษในข้อ ๑๘ ของระเบียบดังกล่าว ว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องคดีต่อศาล อย่าให้ขาดอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้แต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้รับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนทราบ ซึ่งจะนับตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องรีบดำเนินการให้แล้วเสร็จ ก่อนวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ หากขาดอายุความจะเกิดปัญหาได้

๔. ขอเสนอวิธีการดำเนินการ ดังนี้ (๑) ทำตามวรรคสองสุดท้ายตามความเห็นของกรมบัญชีกลางตามกรณีข้อ ๑๕ โดยจะต้องดำเนินการให้เร็วที่สุด (๒) ให้กองกฎหมายไปกำกับดูแลตามขั้นตอน เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย หากเกิดความเสียหาย ผู้รับผิดชอบคือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ทุกคน

๕. ความรับผิดชอบจะอยู่ที่สภามหาวิทยาลัยหรือไม่ เพราะหากสภามหาวิทยาลัยมีความผิดต้องรับผิดชอบเงินจำนวน ๕ ล้านบาทบาท และตามที่คณบดีนำเสนอ ว่าเรื่องดังกล่าวพ้นอายุความไปแล้ว เพราะมหาวิทยาลัยมหิดล ได้รายงานการดำเนินการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ไปที่กรมบัญชีกลาง เพื่อพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่กรมบัญชีกลางตอบกลับมาที่มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งใช้เวลาเกิน ๕ ปี จึงควรต้องมีการตรวจสอบอีกครั้งว่า กรณีนี้ กระทรวงการคลังหรือกรมบัญชีกลาง ผิดพลาดหรือไม่ เพราะระยะเวลาที่จะเป็นความผิดกับสภาฯ หากพ้นแล้ว สภาฯ ก็จะไม่ต้องรับผิด แต่ถ้าไม่พ้น ก็อาจจะมีปัญหาได้ กรณีนี้ ใช้เวลาในการทุจริตต่อหน้าที่ถึง ๕ ปี ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีในช่วงเวลานั้น ต้องรับผิดชอบในฐานะที่ไม่ดูแล และไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่สมควรจะทำ จึงขอเสนอให้ไปตรวจสอบ ๒ ประเด็น คือ ๑. การที่สภาฯ มีมติเรื่องใด ความรับผิดจะต้องลงที่สภาฯ หรือไม่ ๒. ความรับผิดที่หลายคนยังไม่ได้มีการตรวจสอบ จะมีใครบ้างครบหรือไม่ โดยให้ฝ่ายบริหารไปตรวจสอบ

๖. คณะทำงาน หรือผู้ที่ไปตรวจสอบเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดนั้น ขอให้พิจารณา คำว่า “ไม่เกี่ยวข้อง” กับคำว่า “ละเลย” ซึ่งจะมีความแตกต่างกัน ถึงไม่ร่วมทุจริต แต่ละเลยหรือไม่

๗. หากสภามหาวิทยาลัยทำตามวรรคสุดท้ายที่กรมบัญชีกลางได้เสนอมาก็จะไม่ผิด แม้ว่าอายุ ความจะขาดไป ๕ ปี แต่ถ้าไม่ทำตามเงื่อนไข เขาอาจจะยกเป็นประเด็นขึ้น เพื่อให้ร่วมรับผิดชอบ ในฐานะที่ละเมิดร่วมกัน

๘. ขณะนี้เหลือเวลาอีกประมาณเดือนกว่า หากทำตามข้อเสนอแนะของท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ เสนอมา น่าจะเป็นทางแก้ปัญหานี้ได้ ขณะเดียวกัน ฝ่ายบริหารควรต้องไปขอคำแนะนำจากกรมบัญชีกลางถึงวิธีการ แก้ปัญหานี้ เป็นการติดต่อภายใน

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยทำหนังสือชี้แจงข้อโต้แย้งกับความเห็นของกระทรวง การคลัง ขณะเดียวกันให้ขอคำแนะนำจากกรมบัญชีกลางในทางปฏิบัติ โดยให้นำเข้าสภา มหาวิทยาลัยอีกครั้งในการประชุมสภาฯ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

วาระ ๔.๑๓ และ ๔.๑๔ **ผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล และ**

ผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๕๐๗ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และผู้ สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการส่งเรื่องไปที่ สกอ. เพื่อเสนอ ให้มีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ซึ่ง สกอ. ได้พิจารณาเอกสารที่เสนอไปแล้วและขอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ เห็นชอบใหม่อีกครั้ง โดยให้ระบุในรายงานการประชุมว่า ในระหว่างการพิจารณาการแต่งตั้งกรรมการสภา มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิชุดปัจจุบัน ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดใหม่ ไม่ได้อยู่ในห้องประชุม จึงขอนำกลับเข้ามาเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบใหม่อีกครั้ง

๔.๑๓ **ผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล**

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ประเวศ วะสี ในฐานะประธานคณะกรรมการสรรหาฯ ชี้แจงว่า กรรมการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย (๑) กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ๒ ท่าน คือ ดร.โชค บูลกุล และ นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ (๒) กรรมการสภาฯ โดยตำแหน่ง ๓ ท่าน คือ อธิการบดี นายกสมาคมศิษย์เก่าฯ และ ประธานสภาคณาจารย์ (๓) กรรมการสภาฯ จากผู้บริหารฯ ๒ ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. นพ.ประสิทธิ์ วัฒนภา และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข (๔) กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ ๒ ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ นพ. วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกราช เกตวัลท์ (๕) กรรมการสภาฯ จากผู้ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยที่มีใช้คณาจารย์ประจำ คือ ดร.สถาพร สาธูการ โดยมีศาสตราจารย์คลินิก นพ.โชคชัย เมธีไตรรัตน์ เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยคุณสมบัติ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๔ โดยได้มีการประชุมทั้งสิ้น ๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ร่วมกันกำหนดแนวทาง วิธีการสรรหา รวมทั้ง คุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย โดยกำหนดผู้มีสิทธิเสนอชื่อผู้สมควร ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ได้แก่ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนงาน (โดยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำส่วนงาน) ให้เสนอชื่อได้คนละไม่เกิน ๑ ชื่อ คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณา คุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยอย่างละเอียด รอบคอบ และได้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบให้เสนอชื่อ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย เป็นผู้สมควร ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ตอบรับการทาบทามแล้ว

สรุปมติที่ขอ :

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อขอความเห็นชอบให้ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล

มติที่ประชุม :

เห็นชอบให้ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย มหิดล และให้ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

๔.๑๔ **ผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ**

อธิการบดี ในฐานะประธานคณะกรรมการสรรหาฯ ได้รายงานว่ คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยคุณสมบัติและวิธีการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยได้มีการประชุม ๒ ครั้ง คือครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ จากประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญหลากหลายสาขา โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ให้เสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง ๑๕ ท่าน มีรายนามเรียงตามตัวอักษร ดังนี้

๑. ดร.กิตติพงษ์ กิตยารักษ์
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์
๓. ดร.โชค บูลกุล
๔. ดร.ทวีศักดิ์ กอนันตกุล
๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.ประเวศ วะสี
๖. ดร.ไพรินทร์ ชูโชติถาวร
๗. นายมีชัย วีระไวทยะ
๘. นายมณูญ สรรค์คุณากร
๙. คุณหญิงลักษณาจันทร เลาหพันธุ์
๑๐. ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
๑๑. นายสมศักดิ์ โชติรัตน์ศิริ
๑๒. ดร.สมศักดิ์ ลีสวัสดิ์ตระกูล
๑๓. ศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล
๑๔. ศาสตราจารย์คลินิกพิเศษ นพ.เสรี ตูจินดา
๑๕. ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรสมบูรณ์

ประธาน กล่าวเพิ่มเติมว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาได้พิจารณา จำนวน ๒ ราย ซึ่งคณะกรรมการสรรหาได้เลือก ศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ

ทั้งนี้ ในระหว่างการพิจารณาจะดังกล่าวกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิชุดปัจจุบัน ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดใหม่ ไม่ได้อยู่ในห้องประชุม

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป
เห็นชอบให้ผู้มีรายชื่อดังกล่าวดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

มติที่ประชุม :

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องสืบเนื่อง

๕.๑ **เรื่องเชิงกฎหมาย / ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล**

๕.๑.๑ (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย ชี้แจงว่า เพื่อให้การกำหนดหลักเกณฑ์การศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีให้มีความเหมาะสม ทั้งเป็นการทำให้นักศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหิดล มีความรู้ความสามารถวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์วัดและประเมินผลที่กำหนด และเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพบัณฑิตในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community-AC) มหาวิทยาลัยจึงขอเสนอ (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณา โดยได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนานโยบายด้านการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ (ร่าง) ข้อบังคับฯ นี้ เป็นการปรับแก้จากข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญา พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๙/๑ และข้อ ๒๐.๔ ของข้อบังคับฉบับดังกล่าว ดังนี้

“๑๙/๑ การสอบภาษาอังกฤษ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ต้องสอบผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“๒๐.๔ ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย”

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

เห็นชอบและให้ประกาศบังคับใช้ต่อไป

๕.๒-๕.๕ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล กรณีเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากรของวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน ๔ ราย

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยฯ ชี้แจงว่า ตามที่ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากรของวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน ๔ ราย และสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้ขยายเวลาการพิจารณา ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕๐๔ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๕๐๖ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ อนุมัติขยายระยะเวลาการเสนอคำวินิจฉัยทั้ง ๔ รายอีกครั้ง โดยจะได้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ในครั้งนี้ ซึ่งศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรสุมบุรณ์ กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ จะเป็นผู้ชี้แจง ร่วมด้วยรองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ตามรายละเอียดการพิจารณาแต่ละวาระดังนี้

๕.๒ คำวินิจฉัยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องร้องทุกข์กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมการต่อสัญญาจ้าง

ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรสุมบุรณ์ ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ชี้แจงว่าวาระนี้เป็นเรื่องร้องทุกข์ของบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งเป็นพนักงานวิทยาลัย ตำแหน่งนักวิชาการการศึกษา สังกัดวิทยาลัยนานาชาติ ได้ทำหนังสือร้องทุกข์ ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เพื่อขอความเป็นธรรม กรณีไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง และขอให้มีคำสั่งให้มีการทบทวนคำสั่งไม่ต่อสัญญาจ้างและให้มีคำสั่งต่อสัญญาจ้างกับผู้ร้องทุกข์อย่างเป็นธรรม นั้น โดยมีประเด็นว่า ขณะนี้ ผู้ร้องทุกข์รายนี้ได้หมดสัญญาจ้างไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนั้น จึงเป็นการพิจารณาหลังจากผู้ร้องทุกข์ได้หมดสัญญาจ้างไปแล้ว

คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ได้พิจารณาจากหลักเกณฑ์ ข้อเท็จจริงและพยานเอกสารที่รับฟังได้แล้ว มีความเห็นว่า ในการเลิกสัญญาจ้างนั้น เป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยชอบหรือไม่ ซึ่งการบอกเลิกสัญญาจ้างนั้น ได้มีการพิจารณาโดยการประเมินผล ซึ่งการประเมินผลนั้น วิทยาลัยนานาชาติไม่เคยมีการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผล การปฏิบัติงานและการต่อสัญญาจ้าง เมื่อคนบัตินใหม่เข้ามาทำงาน ก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นวางหลักเกณฑ์ และมีการประเมินผล ซึ่งการประเมินผลไม่เป็นไปตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย หลังจากมีการประเมินแล้ว ก็มีการบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยให้เหตุผล ๒ เรื่อง คือ ๑. ผลการประเมินการปฏิบัติงานต่ำกว่าเกณฑ์ และ ๒. มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หากบอกเลิกสัญญาจ้างด้วยเหตุนี้ จะต้องมีการประเมินใหม่ แต่ในการพิจารณาข้อเท็จจริง ผู้ร้องทุกข์ได้ผิดสัญญาจ้าง เพราะในสัญญาจ้างได้กำหนดว่า ถ้ามีการย้ายตำแหน่ง ผู้ร้องทุกข์ต้องยอมให้ย้ายตามที่ฝ่ายบริหารสั่ง แต่เรื่องนี้ ฝ่ายบริหารในการบอกเลิกสัญญาจ้างไม่ได้เอามาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาจ้าง ดังนั้น จะมีปัญหาเรื่องผิดสัญญาจ้าง แต่ในการบอกเลิกไม่ได้อ้างเหตุเรื่องผิดสัญญาจ้าง แต่ไปอ้างเหตุเรื่องการประเมิน ทั้งนี้ คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เห็นว่า ปัญหาเพียงว่าในการผิดสัญญาจ้าง แต่ในการบอกเลิกไม่ได้ระบุเหตุ แต่เป็นเหตุเพียงพอที่จะทำให้การบอกเลิกสัญญาจ้างไม่ชอบด้วยกฎหมาย คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ในการสืบข้อเท็จจริงนั้น ผู้ร้องทุกข์เองได้รับรู้ว่าการขอให้เปลี่ยนตำแหน่งแล้วไม่ยอมเปลี่ยน แต่การขอให้เปลี่ยนตำแหน่งนั้น ไม่มีหลักฐานอะไร เป็นการบอกเลิกด้วยวาจา แต่ถ้ามีการบอกเลิกสัญญา เพราะมีการอ้างว่า ไม่ยอมย้าย ผู้ร้องทุกข์รับรู้แล้ว และขณะเดียวกัน ผู้ร้องทุกข์ก็รู้ว่า สัญญาจ้างนั้นเขียนอย่างไร ดังนั้น คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เห็นว่า การบอกเลิกสัญญาจ้างนั้น มีผลใช้ได้ แม้จะอ้างเหตุผิด ซึ่งฝ่ายบริหารต้องไปบอกผู้ร้องทุกข์ใหม่ว่า เหตุจริง ๆ คือการบอกเลิกสัญญาจ้าง เพราะทำผิดไม่ยอมย้ายตำแหน่ง ไม่ใช่เพราะเรื่องการประเมินผล ในเรื่องนี้มีคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ที่บอกว่า สิทธิการบอกเลิกสัญญาจ้างเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร (คนบัตินวิทยาลัยฯ) และเป็นดุลยพินิจที่วิทยาลัยฯ จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ร้องทุกข์ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง และผลการประเมินการปฏิบัติงานต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงเป็นเหตุผลที่ผู้บริหารนำมากล่าวอ้างเพื่อประกอบการใช้ดุลยพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างได้ และเห็นว่าการไม่ได้ระบุเหตุผลเรื่องการผิดสัญญาของผู้ร้องทุกข์ไว้ ก็ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะทำให้การบอกเลิกสัญญาจ้างของวิทยาลัยฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และวิทยาลัยฯ อาจชี้แจงเหตุผลนี้ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเพิ่มเติมได้ คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ จึงเห็นควรยกคำร้องทุกข์ดังกล่าว

รองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การบอกเลิกสัญญาจ้างนั้น หากแจ้งเหตุผลว่าเลิกสัญญา เพราะหมดสัญญาจ้าง ก็ถือว่าสมบูรณ์แล้ว เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองที่ ๒๕๖/๒๕๕๔ ที่เคยได้วินิจฉัยไว้ แต่กรณีที่มีคำสั่งให้บุคคลพ้นจากตำแหน่ง โดยมีการอ้างเหตุผิด เรื่องนี้ คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เคยได้ให้ความเห็นในคดีลักษณะเดียวกันนี้ ว่าผิดวินัยในข้อนี้ แล้วไปอ้างวินัยในข้ออื่น แล้วให้ออก หรือปลดออก ซึ่งก็ได้มีการแก้ไขใหม่ ดังนั้น วิธีที่ง่ายสำหรับกรณีนี้ คือ อ้างเหตุแห่งการที่หมดสัญญาจ้าง ก็จะเข้ากรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเคยวินิจฉัยไว้ ซึ่งฝ่ายบริหารก็ไปดำเนินการตามนี้

มติที่ประชุม เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ในการยกคำร้องทุกข์

๕.๓ คำวินิจฉัยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องร้องทุกข์
กรณีการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ได้รับความเป็นธรรม

ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรสุมบูรณ์ ชี้แจงว่า ในวาระนี้ เป็นกรณีการบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยไม่ได้รับความเป็นธรรม ของบุคลากรสายวิชาการ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสร้างสรรค์สื่อบันเทิง (การผลิตแอนิเมชัน) สังกัดวิทยาลัยนานาชาติ (ปัจจุบันได้พ้นสภาพการเป็นพนักงานวิทยาลัยเนื่องจากไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง) ได้ทำหนังสือฉบับวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เพื่อร้องทุกข์เรื่องการบอกเลิกสัญญาจ้าง โดยไม่เป็นธรรม ซึ่งในการพิจารณาจะมีข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ๒ ฉบับคือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานในวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยการจัดการ และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๓ กับข้อบังคับของวิทยาลัยนานาชาติ โดยที่ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหิดลให้อำนาจกับวิทยาลัยในการออกข้อบังคับวิทยาลัย เกี่ยวกับการบริหารพนักงานวิทยาลัย แต่เมื่อออกข้อบังคับแล้ว ต้องแจ้งสภามหาวิทยาลัยได้ทราบ ซึ่งหลังจากนั้น ๓ ปี วิทยาลัยนานาชาติได้ออกข้อบังคับวิทยาลัยนานาชาติ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หลังจากได้มีการแต่งตั้งคนบดคนใหม่ โดยในข้อ ๑๔ วรรคสาม ของข้อบังคับดังกล่าว กำหนดให้วิทยาลัยออกหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการสั่งให้ออกจากงาน แต่วิทยาลัยยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์รองรับ ฉะนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ร้องทุกข์ดังกล่าว เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติ ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย และมีข้อนาสั่งเกิดอีกประเด็นคือ ในการบอกเลิกสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข์ เป็นการบอกเลิกสัญญาจ้าง เนื่องจากว่า เป็นผู้มีความประพฤติไม่ตรงตามเกณฑ์ โดยอ้างว่า วิทยาลัยจะต้องปฏิบัติภายใต้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่กำหนดให้จำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์จะต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ผู้ร้องทุกข์จึงได้มีหนังสือสอบถามไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อขอให้พิจารณาคุณวุฒิของผู้ร้องทุกข์ ซึ่ง สกอ.ก็ได้มีหนังสือแจ้งกลับมาว่าคุณวุฒิของผู้ร้องทุกข์เป็นคุณวุฒิที่สัมพันธ์กับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการผลิตแอนิเมชัน ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๙ ซึ่งผู้ร้องทุกข์ได้มีหนังสือขอให้คณบดีวิทยาลัยนานาชาติพิจารณา ทบทวนการต่อสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข์ โดยอ้างเหตุผลเรื่องคุณวุฒิที่สกอ.แจ้งกลับมา ทางฝ่ายบริหารจึงได้สอบถามไปยังรองคณบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล ซึ่งก็สอบถามไปยังประธานกลุ่มสาขาวิชาจิตรกรรมและศิลปกรรม เพื่อขอทราบความเห็นในการต่อสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข์ ซึ่งก็ได้แจ้งกลับมาว่า กลุ่มสาขาฯ ได้มีการประชุมและมีมติให้ปรับปรุงหลักสูตร ทำให้วิชาสอนของ Animation Production ในช่วงชั้นปีที่ ๑ อาจไม่จำเป็นต้องมีอาจารย์ประจำตามจำนวนเดิม ซึ่งเหตุการณ์การบอกเลิกสัญญาจ้างก็ไม่ตรงกับครั้งแรก

คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เห็นว่าปัญหานี้เคยเกิดขึ้นหลายครั้ง การต่อสัญญาจ้างเป็นการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารว่าจะต่อสัญญาจ้างหรือไม่ ซึ่งโดยหลักแล้วไม่ควรจะเป็นการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเพียงคนเดียว มหาวิทยาลัยควรสร้างหลักเกณฑ์การต่อสัญญาจ้างขึ้น พร้อมปรับปรุงข้อกำหนดในสัญญาให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับทุกส่วนงาน ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรมในการต่อสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยควรกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการต่อสัญญาจ้างโดยมีปัจจัยอื่นประกอบในการพิจารณาเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ดังตัวอย่างเรื่องการพิจารณาการเลื่อนเงินเดือนตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนเงินเดือนประจำปีของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ กำหนดว่าการเลื่อนเงินเดือนประจำปี ให้พิจารณาจากผลการประเมินการปฏิบัติงาน ประกอบกับข้อมูลอื่นๆ เช่น คุณสมบัตินักเรียน ข้อมูลการลา พฤติกรรมการทำงาน การรักษา จรรยาบรรณและวินัย ดังนั้น ในการพิจารณาเรื่องการต่อสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข์ดังกล่าว คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เห็นควรให้มหาวิทยาลัยเข้ามาตรวจสอบและทบทวนเรื่องการต่อสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข์ รวมทั้งวางมาตรฐานในหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย เมื่อได้ข้อเท็จจริงอย่างไรแล้ว ก็สั่งการตามที่ข้อเท็จจริงปรากฏ และควรกำหนดให้มีระยะเวลาในการดำเนินการด้วย

รองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญในการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ฯ คือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานในวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยการจัดการ และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นการถ่ายอำนาจจากมหาวิทยาลัยมหิดลไปให้วิทยาลัยนานาชาตินั้น มีกฎเกณฑ์ที่เขียนไว้ชัดเจนว่า การออกข้อบังคับวิทยาลัย เกี่ยวกับการบริหารพนักงานวิทยาลัย ยกเว้นในเรื่องความก้าวหน้าในสายงาน วินัยและการดำเนินการทางวินัย จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณ อุทธรณ์และร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งการประเมินผลเพื่อเลื่อนระดับเพื่อจะให้จ้างต่อหรือไม่นั้น น่าจะเข้าได้กับเรื่องความก้าวหน้าของสายงาน จึงไม่ได้อยู่ในอำนาจของวิทยาลัยนานาชาติ โดยจะต้องกลับไปใช้กฎเกณฑ์ของข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหิดล จึงถูกต้อง และในอีกประเด็น วิทยาลัยนานาชาติ นอกจากใช้กฎที่มีอำนาจแล้ว ยังมีกรให้ดำเนินการประชุมเพื่อที่จะวางกฎเกณฑ์ รวมทั้งประเด็นของการที่จะให้ต่อหรือไม่ต่อสัญญาจ้าง ในระยะเวลาที่พ้นระยะเวลาแห่งปฏิบัติงานมาแล้ว ฉะนั้น กรณีนี้เท่ากับเป็นการแจ้งผู้ร้องทุกข์ภายหลังในกรณีที่จะดำเนินการต่อเขา ย่อมไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้องทุกข์ด้วย

ความเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการ

๑. ในการพิจารณามีการใช้หลักนิติศาสตร์ แต่ก็ควรมีการมองในแง่รัฐศาสตร์ด้วย โดยมีการเจรจาให้เกิดการยุติ และให้ปัญหาคลี่คลายและเสร็จสิ้นให้เร็วที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายทั้งของมหาวิทยาลัย และผู้ร้องทุกข้อเอง

๒. ควรได้มีการพิจารณาถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ร้องทุกข้อ ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีคุณูปการกับมหาวิทยาลัย

๓. หากนำหลักรัฐศาสตร์มาใช้ในกรณีนี้ หากวิทยาลัยนานาชาติ ยืนยันที่จะฎาระเบียบของวิทยาลัยที่มีอยู่ ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ และผู้ร้องทุกข้อได้ออกจากการเป็นพนักงานของวิทยาลัยไปแล้ว ควรต้องมีขบวนการเยียวยาต่อไป

รองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล กล่าวในตอนท้ายว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้มีมตินั้น ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยก็จะไปดำเนินการทั้งกรณีของผู้ร้องทุกข้อ และภาพรวมของมหาวิทยาลัย ในการออกกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้มีความรัดกุมและชัดเจนมากขึ้น

ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรมบูรณ์ กล่าวว่า กรณีนี้ ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย คืออธิการบดีสามารถสั่งเลิกการบอกเลิกสัญญาได้ โดยอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่ง และมีการวางกฎเกณฑ์ที่เป็นโมเดลว่า การบอกเลิกสัญญาจ้าง ไม่ควรต้องเป็นดุลยพินิจของคณบดี ซึ่งเป็นบุคคลเพียงคนเดียวได้ และให้มีการวางเกณฑ์เพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกส่วนงาน

รองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ กล่าวว่า การใช้หลักรัฐศาสตร์มาร่วมในการพิจารณาควรต้องพึงระวัง อาจเกิดประเด็นที่ทำให้เกิดการร้องเรียนต่อไปได้ เพราะหลักรัฐศาสตร์ อาจให้ได้ในกรอบหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งหมด ตามกรณีข้อร้องทุกข้อดังกล่าวสรุปได้ว่า ๑. ฝ่ายบริหารจะต้องออกมายกเลิกคำสั่งเดิม และให้มีการประเมินใหม่ ๒. ให้มีการเยียวยาผู้ร้องทุกข้อ และ ๓. ขอให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัยได้มีการวางกฎเกณฑ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องขึ้นมาใหม่ ให้ชัดเจนและรัดกุม โดยนำมาใช้กับทุกส่วนงานต่อไป

ประธาน กล่าวว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ข้อร้องทุกข้อของผู้ร้องทุกข้อนั้นฟังขึ้น คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ จึงได้เสนอให้สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ฝ่ายบริหารไปทบทวน รวมทั้งหาทางให้กำหนดกฎกติกาทั้งหลายให้ชัดเจน ภายใน ๙๐ วัน

มติที่ประชุม

เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการอุทธรณ์และผู้ร้องทุกข้อประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ให้ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยไปตรวจสอบและทบทวนเรื่องการต่อสัญญาจ้างของผู้ร้องทุกข้อ รวมทั้งวางมาตรฐานในหลักเกณฑ์เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๙๐ วัน

๕.๔ คำวินิจฉัยคณะกรรมการอุทธรณ์และผู้ร้องทุกข้อประจำมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องร้องทุกข้อ กรณีการพิจารณาผลการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นธรรม

๕.๕ คำวินิจฉัยคณะกรรมการอุทธรณ์และผู้ร้องทุกข้อประจำมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องร้องทุกข้อ กรณีไม่เปิดเผยรายละเอียดการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน

ศาสตราจารย์ ดร.อมร จันทรมบูรณ์ ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และผู้ร้องทุกข้อประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ชี้แจงว่า ในวาระนี้ ๕.๔ และ ๕.๕ นี้ เป็นการร้องทุกข้อกรณีการพิจารณาผลการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นธรรม และกรณีไม่เปิดเผยรายละเอียดการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นลักษณะเดียวกัน จึงขอพิจารณาไปพร้อมกัน โดยผู้ร้องทุกข้อทั้ง ๒ กรณี เป็นอาจารย์ประจำ สังกัดวิทยาลัยนานาชาติ ได้ร้องทุกข้อการพิจารณาผลการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งผู้ปฏิบัติงานมาแล้ว เป็นสัญญาชั่วคราว โดยไม่ได้เปลี่ยนเป็นสัญญาประจำ ปัญหา คือ วิทยาลัยไม่ได้จัดทำเกณฑ์การเปลี่ยนสัญญาชั่วคราว เป็นสัญญาประจำเอาไว้ แต่ถือปฏิบัติกันมาว่า เมื่อปฏิบัติงานครบ ๕ ปี และผ่านการประเมินผล ก็เปลี่ยนเป็นสัญญาประจำ ปัจจุบันผู้ร้องทุกข้อจะครบสัญญาจ้างชั่วคราว ในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งผิดจากวาระ ๕.๒ และ ๕.๓ ที่หมดสัญญาจ้างไปแล้ว

การบริหารงานในวิทยาลัยนานาชาติในปัจจุบัน เป็นไปตามข้อบังคับ ๒ ฉบับ คือข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานในวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยการจัดการ และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๓ และข้อบังคับวิทยาลัยนานาชาติ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มีการระบุว่า คณะกรรมการอำนวยการ (วิทยาลัยนานาชาติ) มีอำนาจและหน้าที่ในการออกข้อบังคับวิทยาลัย เกี่ยวกับการบริหารพนักงานวิทยาลัย แล้วแจ้งสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และในข้อบังคับวิทยาลัยนานาชาติ ก็ได้กำหนดให้วิทยาลัยออกหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการสั่งให้ออกจากงาน แต่วิทยาลัยยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์รองรับ ในทางปฏิบัติ วิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการปฏิบัติงานการจ้างต่อ

และการบรรจุพนักงานประจำ (พนักงานสายวิชาการ) ขึ้น โดยคณะกรรมการประเมินฯ นี้ ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการพิจารณา ๓ เรื่องในวันเดียวกัน คือ ๑. กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาบรรจุอาจารย์ประจำ และจ้างต่อหลังเกษียณอายุการทำงาน ๒. กำหนดเงื่อนไขของที่ประชุมคณะกรรมการประเมินฯ ในเรื่องการประเมิน และ ๓. พิจารณาบรรจุอาจารย์ประจำ และจ้างต่อหลังเกษียณอายุการทำงาน ทั้งนี้ ได้นำมาเป็นเหตุผลว่า การที่ไม่เปลี่ยนแปลงเป็นสัญญาประจำให้ผู้ร้องทุกข์ เนื่องจากการประเมินผลยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งหลักเกณฑ์ และการพิจารณาบรรจุเป็นอาจารย์ประจำในวิทยาลัยที่คณะกรรมการฯ กำหนดขึ้นใหม่ นั้น ไม่มีการแจ้งให้ผู้ได้รับการประเมินได้ทราบล่วงหน้า

คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ พิจารณาข้อเท็จจริงที่ได้จากเรื่องร้องทุกข์ขึ้นแล้ว มีความเห็นว่า แม้ว่าวิทยาลัยนานาชาติโดยคณะกรรมการฯ จะได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาการบรรจุเป็นพนักงานประจำแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกประเมิน (ผู้ร้องทุกข์) ทราบหลักเกณฑ์ และได้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งก่อนการประเมิน ในกรณีเรื่องนี้ ปัญหาเกิดจากการบริหารของวิทยาลัยบางแห่งที่วิทยาลัยมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขึ้นมาเอง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗(๓) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานในวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยการจัดการ และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ว่า คณะกรรมการอำนวยการ (วิทยาลัยนานาชาติ) มีอำนาจและหน้าที่ในการออกข้อบังคับวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารพนักงานวิทยาลัย แล้วแจ้งสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ ยกเว้นในเรื่องความก้าวหน้าในสายงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และประกอบกับข้อ ๑๖ ของข้อบังคับวิทยาลัยนานาชาติ ว่าด้วยการบริหารบุคคลพนักงานวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดว่าความก้าวหน้าในสายงานของพนักงานวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เห็นว่า การบรรจุเป็นพนักงานประจำเป็นเรื่องความก้าวหน้าในสายงาน และมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยยังไม่ได้มีการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ โดยความก้าวหน้าในสายงานนี้ มีหลายเกณฑ์ที่จะต้องนำมาใช้ เช่น คุณสมบัติ ข้อมูลการลา พฤติกรรมการทำงาน การรักษาจรรยาบรรณและวินัย ดังนั้น ในการพิจารณาเรื่องการบรรจุเป็นพนักงานประจำของผู้ร้องทุกข์ดังกล่าว คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ เห็นควรให้มหาวิทยาลัยเข้ามาตรวจสอบและทบทวนเรื่องการบรรจุเป็นพนักงานประจำของผู้ร้องทุกข์ รวมทั้งวางมาตรฐานในหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย เมื่อได้ข้อเท็จจริงอย่างไรแล้ว ก็สั่งการตามที่ข้อเท็จจริงปรากฏ และควรกำหนดให้มีระยะเวลาในการดำเนินการด้วย

รองศาสตราจารย์ นพ.วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า การที่วิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการปฏิบัติงานการจ้างต่อและการบรรจุพนักงานประจำขึ้นมา และมีการกำหนดเกณฑ์คะแนนประเมิน โดยไม่แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ได้ทราบล่วงหน้า คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ จึงเห็นว่า การดำเนินการประเมินเป็นไปไม่ถูกต้อง ตามข้อบังคับฯ ซึ่งต้องเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยจึงควรเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเกี่ยวกับกรณีต่างๆ ดังกล่าว และไปกำหนดแนวทางการดำเนินการเรื่องความก้าวหน้าในสายงานให้ชัดเจน

รองอธิการบดี กล่าวว่า ในเรื่องกฎเกณฑ์ความก้าวหน้าในสายงานนั้น หากเป็นเรื่องตำแหน่งทางวิชาการ จะมีอยู่แล้วเป็นบรรทัดฐาน แต่ความก้าวหน้าในการเปลี่ยนสถานะจากพนักงานชั่วคราว เป็นพนักงานประจำนั้น อาจจะยังไม่มี ซึ่งจะต้องไปจัดทำให้ชัดเจนต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ให้มหาวิทยาลัยเข้าไปตรวจสอบและทบทวนการบรรจุเป็นพนักงานประจำของผู้ร้องทุกข์ และกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์ในการเปลี่ยนตำแหน่งจากพนักงานชั่วคราว เป็นพนักงานประจำ โดยกำหนดระยะเวลาดำเนินการทั้งสองเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน

๕.๖ ขออนุมัติขยายระยะเวลาดำเนินการประเมินเพื่อจ้างต่อพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง พยาบาล (ผู้ชำนาญการ) คณะเวชศาสตร์เขตร้อน

ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ซึ่งแจ้งว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๕๐๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยฯ เสนอ โดยให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินที่เป็นกลาง และใช้หลักเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการประเมินกำหนดขึ้นตามความเหมาะสมกับวิชาชีพและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ร้องทุกข์ นั้น เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ร้องทุกข์มีหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัย ขอให้กำหนดกรอบระยะเวลาเพื่อดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยจึงได้สั่งการเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัยให้เสร็จสิ้นภายใน ๔๕ วันนับจากวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยจะครบกำหนดในวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยมีคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๖๔๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อจ้างต่อพนักงานมหาวิทยาลัย รายผู้ร้องทุกข์รายนี้ คณะกรรมการประเมินฯ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และประชุมครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการประเมินฯ เห็นว่าเพื่อให้การพิจารณาดำเนินการเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างรอบคอบ ถูกต้องและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

ทำให้ไม่สามารถดำเนินการประเมินให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๔๕ วัน จึงขอขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปอีกเป็นเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด และจะแจ้งผลการประเมินให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบในการประชุมเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙ ต่อไป

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาการดำเนินการประเมินเพื่อจ้าง
ต่อพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งพยาบาล (ผู้ชำนาญการ) คณะเวชศาสตร์เขตร้อน
ออกไปอีก ๓๐ วันนับแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

มติที่ประชุม อนุมัติตามที่เสนอ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาทั้ง

๖.๑ ขออนุมัติแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ “วาระลับ”

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้พิจารณากลับกรองคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว เห็นสมควร เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑๘ ราย ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ จำนวน ๑ ราย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๔ ราย และยังไม่แต่งตั้งตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ จำนวน ๑ ราย และตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน ๑ ราย

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งให้ผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑๘ ราย ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ จำนวน
๑ ราย ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๔ ราย และยังไม่แต่งตั้งตำแหน่งรองศาสตราจารย์
จำนวน ๑ ราย และตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน ๑ ราย

มติที่ประชุม อนุมัติ

๖.๒ การต่อเวลาปฏิบัติงานพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทผู้บริหาร

ตามที่พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภทผู้บริหาร จำนวน ๓ ราย ตำแหน่งรองอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และรองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล จะครบเกษียณอายุงานในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิการบดีจึงเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติการต่อเวลาการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ทั้ง ๓ ราย ดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ครบวาระบริหาร) ตามรายชื่อดังนี้

๑. ศาสตราจารย์ นพ.บรรจง มไหสวริยะ ตำแหน่งรองอธิการบดี สังกัดภาควิชาศัลยศาสตร์ ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

๒. ศาสตราจารย์คลินิก นพ.โชคชัย เมธีไตรรัตน์ ตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร สังกัด ภาควิชาโสต นาสิก ลาริงซ์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

๓. รองศาสตราจารย์ นพ.ธัญ สุภัทรพันธุ์ ตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายทรัพยากรบุคคล สังกัด ภาควิชาออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติการต่อเวลาปฏิบัติงานพนักงานมหาวิทยาลัย
ตำแหน่งประเภทผู้บริหารทั้ง ๓ ราย

มติที่ประชุม อนุมัติ

**๖.๓ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการมนุษย์ (หลักสูตรภาคปกติและ
ภาคพิเศษ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙**

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอขอปรับปรุง หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการมนุษย์ (หลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ เหตุผลเพื่อต้องการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความชัดเจน เพื่อการนำไปใช้และปฏิบัติได้จริงในการทำงาน หรือด้านอาชีพ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องวิชาชีพ การปรับปรุงหลักสูตรนี้ ได้ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว เริ่มใช้หลักสูตรปรับปรุงแก้ไขนี้ ตั้งแต่วินิจฉัยการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

มติที่ประชุม อนุมัติ

๖.๔ ขออนุมัติปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙
โครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ เสนอขอปรับปรุงหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อเป็นการปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบ ๕ ปี และปรับให้สอดคล้องกับร่าง มคอ.๑
การปรับปรุงดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุม
คณะกรรมการประจำมหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว โดยจะเริ่มใช้หลักสูตร
ปรับปรุงนี้กับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๕๙ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ
มติที่ประชุม อนุมัติ

๖.๕ ขออนุมัติปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔
โครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ เสนอขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต
ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อปรับแก้ไขรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาเลือกที่หลักสูตรกำหนด กลุ่มวิชา
มนุษยศาสตร์ - สังคมศาสตร์ รายวิชา ศศพฐ ๑๑๑ มนุษย์กับความชื่นชมศิลปะ ๓ (๓-๐-๖) ปรับเป็นรายวิชา
สมมน ๑๕๐ จรรยาบรรณวิชาชีพ ๓ (๓-๐-๖) เนื่องจากทางหลักสูตรฯ เห็นว่ารายวิชานี้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร
และช่วยเตรียมความพร้อมก่อนที่นักศึกษาจะเรียนในหมวดวิชาชีพสาธารณสุขต่อไป การปรับปรุงดังกล่าว ได้ผ่านการ
พิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตร และความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำมหาวิทยาลัย
มหิดล ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว โดยมีหลักสูตรปรับปรุงนี้ ใช้กับนักศึกษารุ่นปี
การศึกษา ๒๕๕๔ ตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ
มติที่ประชุม อนุมัติ

๖.๖ ขออนุมัติปริญญาบัตร และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘
คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสาร วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และบัณฑิตวิทยาลัย เสนอชื่อผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรต่างๆ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘
รวมจำนวน ๓๖๑ ราย แยกเป็นระดับปริญญาเอก ๒๑ ราย ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ๔ ราย ระดับปริญญาโท
๗๗ ราย และระดับปริญญาตรี ๒๕๙ ราย เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาบัตรตั้งแต่วันที่นักศึกษาสำเร็จ
การศึกษา สรุปจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ที่ได้รับอนุมัติ รวมทั้งครั้งนี้ ดังนี้

ระดับการศึกษา	อนุมัติแล้ว	เสนอครั้งนี้	รวม
• อนุปริญญา	-	-	-
• ปริญญาตรี	๕๒๑	๒๕๙	๗๘๐
• ประกาศนียบัตรบัณฑิต	๒๒	-	๒๒
• ปริญญาโท	๗๔๑	๗๗	๘๑๘
• ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	๘	๔	๑๒
• ปริญญาเอก	๙๕	๒๑	๑๑๖
รวมทั้งสิ้น	๑,๓๘๗	๓๖๑	๑,๗๔๘

อนึ่ง บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุมัติแก้ไขตัวสะกดชื่อสกุล ของพญ.ชนาภรณ์ โมกขมรรคกุล
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก ลำดับที่ ๒ จากเดิม
โมกขมรรคกุล (MOKKAMAKKUL) แก้ไขเป็น โมกขมรรคกุล (MOKKHAMAKKUN)

สรุปมติที่ขอ : เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติปริญญาบัตร และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวนทั้งสิ้น ๓๖๑ ราย และอนุมัติ
การแก้ไขตัวสะกดชื่อของผู้สำเร็จการศึกษา

มติที่ประชุม อนุมัติ

๗.๕ รายงานการประเมินตนเองผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

การประเมินตนเองผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้มีความสอดคล้องกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ และเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยได้รับทราบผลการปฏิบัติงาน ปัญหา และอุปสรรค นำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารงานยิ่งขึ้น และนำแนวคิดมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสภามหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้น โดยสำรวจความคิดเห็นของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมหิดล ได้คะแนนภาพรวมอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย ๓.๙๒ จากคะแนนเต็ม ๕ มีประเด็นการประเมินหลัก ๓ ประเด็น คือ ๑) กระบวนการทำงานของสภามหาวิทยาลัย ๒) การประชุมสภามหาวิทยาลัย และ ๓) ผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ได้คะแนนเฉลี่ย ๓.๙๒ (SD = ๐.๖๒), ๓.๙๙ (SD = ๐.๕๓) และ ๓.๘๒ (SD = ๐.๗๐) ตามลำดับ และพบว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำและผู้ปฏิบัติงานที่มีใช้ คณาจารย์ประจำ มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน หรือเหมือน ๆ กัน โดยกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้บริหาร ให้คะแนนเฉลี่ยทุกด้านน้อยที่สุด สรุปภาพรวม การประเมินตนเองผลการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ยังมีข้อที่ควรปรับปรุง เช่น ๑) ระยะเวลาการประชุม ๒) การติดตามรายงานผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ตามนโยบาย มติ ข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย ๓) กลไกกำกับดูแลด้านความเสี่ยงทุกประเภท ๔) การสื่อสารองค์การที่ชัดเจนและเป็นระบบ

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๗.๖ การเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ของส่วนงานของมหาวิทยาลัย

ตามที่สภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕๐๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๓๖,๓๑๗,๒๗๕,๖๐๐ (สามหมื่นหกพันสามร้อยสิบเจ็ดล้านสองแสนเจ็ดหมื่นห้าพันหกร้อยยี่สิบบาทถ้วน) แล้วนั้นส่วนงานของมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องขอตั้งงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพิ่มเติมครั้งที่ ๒ อีกจำนวน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านบาทถ้วน) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๒.๕๗ ของงบประมาณที่ได้รับอนุมัติแล้ว ดังนี้

๑. คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน ๔๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านบาทถ้วน)

๒. หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาทถ้วน)

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๗.๗ รายงานงบการเงินกองทุนที่อยู่ภายใต้คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๘ สิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล รายงานผลการดำเนินงานของกองทุนประกันสังคม โรงพยาบาลศิริราช กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และโรงพยาบาลศิริราช ปิยมหาราชการุณย์ สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๘ สิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยผลการดำเนินงานกองทุนประกันสังคม มีรายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่าย ๑๐๐.๘ ล้านบาท มีผลขาดทุนเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นจำนวนเงิน ๓๒.๓ ล้านบาท ส่วนผลการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า มีรายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่าย ๖๒ ล้านบาท มีผลขาดทุนเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นจำนวนเงิน ๓๘.๗ ล้านบาท และผลการดำเนินงานโรงพยาบาลศิริราช ปิยมหาราชการุณย์ มีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ ๒๒๓ ล้านบาท กำไรเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๗ เป็นจำนวนเงิน ๓๗๑.๒ ล้านบาท รายงานดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบ และรับรองรายงานการเงินจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๗.๘ รายงานการรับส่งทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยเสนอรายงานการรับส่งทรัพย์สินราชการของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ต่อสภามหาวิทยาลัยในฐานะผู้กำกับดูแลเพื่อรับทราบ ก่อนเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรับทราบ ในฐานะรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไป

สรุปมติที่ขอ

เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๗.๙ รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

รองอธิการบดี นำเสนอว่า ภารกิจหนึ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่ได้รับการสนับสนุนให้ได้รับตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น โดยในช่วงที่ได้เข้ามารับตำแหน่ง ก็ได้มีการจัดทำให้กระบวนการดำเนินการมีความกระชับรัดกุมยิ่งขึ้น โดยมีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ จึงขอสรุปรายงานผลการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นข้อมูลจำนวนผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ปีพ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘ ระยะเวลาดำเนินการ และจำนวนบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามส่วนงาน ตามรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการประชุม และจากการนำเสนอตาม PowerPoint ในห้องประชุม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยมหิดลมีบุคลากรสายวิชาการ ประเภทอาจารย์ ทั้งสิ้นจำนวน ๓,๗๑๔ คน แยกเป็นตำแหน่งอาจารย์ จำนวน ๑,๘๘๑ คน (๕๐.๖๕%) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๙๘๖ คน (๒๖.๕๕%) ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๗๐๐ คน (๑๘.๘๕%) และตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน ๑๔๗ คน (๓.๙๖%)

สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ในส่วนงานต่าง ๆ : ๕ อันดับแรก ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เป็นอันดับหนึ่ง จำนวน ๖๐ ราย รองลงมา คือ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ๓๗ ราย คณะวิทยาศาสตร์ ๒๒ ราย คณะทันตแพทยศาสตร์ ๖ ราย และคณะเวชศาสตร์เขตร้อน ๘ ราย

หากเรียงลำดับส่วนงานที่มีผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการสูงสุดคือคณะสาธารณสุขศาสตร์ (๖๙.๔%) รองลงมา คือ คณะเภสัชศาสตร์ (๖๕.๕%) สถาบันโภชนาการ (๖๔.๕%) คณะวิทยาศาสตร์ (๖๒.๖%) และคณะพยาบาลศาสตร์ (๖๒.๖%)

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๗.๑๐ คณะกรรมการแพทยสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๖ ของศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ สถาบันพระบรมราชชนก สถาบันสมทบมหาวิทยาลัยมหิดล

คณะกรรมการแพทยสภาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๖ ของศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ สถาบันพระบรมราชชนก สถาบันสมทบมหาวิทยาลัยมหิดล เรียบร้อยแล้ว

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๗.๑๑ สภากายภาพบำบัดพิจารณาให้การรับรองหลักสูตรประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาล หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

คณะกรรมการสภากายภาพบำบัด ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้พิจารณาให้การรับรองหลักสูตรประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาล หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เรียบร้อยแล้ว

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๗.๑๒ สภากายภาพบำบัดพิจารณาให้การรับรองหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ ของคณะกายภาพบำบัด

สภากายภาพบำบัด ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ได้พิจารณาให้การรับรองหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากายภาพบำบัด หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘ ของคณะกายภาพบำบัด เรียบร้อยแล้ว

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๗.๑๓ การพิจารณาทบทวนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามข้อสังเกตในประเด็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และรายละเอียดใน มคอ.๒ และ มคอ.๐๒
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรียบร้อยแล้ว หลักสูตรดังกล่าวได้ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย
ในคราวประชุมครั้งที่ ๔๙๕ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และมหาวิทยาลัยได้ส่งหลักสูตรนี้ให้สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาเพื่อรับทราบหลักสูตร

สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ
มติที่ประชุม รับทราบ

๗.๑๔ รายงานผลการวิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันสมทบ
มหาวิทยาลัยมหิดล

สถาบันสมทบของมหาวิทยาลัยมหิดล เสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ดังนี้
โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช : ๑. รายงานการประเมินตนเองตามเกณฑ์ EdPEX
ปี ๒๕๕๗ ๒. รายงานการตรวจประเมินตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ประจำปี ๒๕๕๘
และ ๓. วิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาศุนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิกโรงพยาบาลมหาราช
นครศรีธรรมราช ปี ๒๕๕๘

โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ : ๑. รายงานผลการดำเนินงานประจำปีตามเกณฑ์ EdPEX
๒. วิเคราะห์รายงานผลการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาศุนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์
ปีการศึกษา ๒๕๕๗

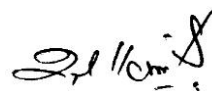
สรุปมติที่ขอ เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ
มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องอื่น ๆ
- ไม่มี -

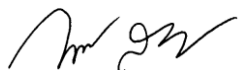
เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๕ น.

(ศาสตราจารย์คลินิก นพ.ไชยชัย เมธีไตรรัตน์)
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

(นางสาวมยุรี แยมศรี)
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลณสรณ์ สายขุน)
ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ตรวจรายงานการประชุม